

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

卐 卐 卐

પુસ્તક ૪૨ મું.

સંવત ૨૦૦૦

અંક ૧ લો.

આવણ : ઓગસ્ટ

પ્રકાશક—

— : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર : —

આ અંકમાં

૧. આ સભા તથા આત્માનંદ પ્રકાશ માટે અભિનંદન ૧	૬. ગુજરાતી સાહિત્યના ધ્વજાઓ ... ૧૫
૨. નૂતન વર્ષાભિનંદન ૨	૭. અહિંસાનો આદર્શ ૧૮
૩. નૂતનવર્ષનું મંગલમય ત્રિધાન ... ૩	૮. વર્તમાન સમાચાર ધીકાનેર સંબંધી. અમારા માનવંતા પેદ્રન સાહેબ એક દાનવીર જૈન નરરત્નનો સ્વર્ગવાસ ૨૦
૪. પ્રમાદસિમાંલા ૧૦	
૫. સમ્યગ્દર્શન વિષે પ્રકીર્ણ જોય ... ૧૩	

નવા થયેલા માનવંતા સભાસદો

૧. શ્રીમતી કમળાજીદેવ રતનચંદ સુતરીયા એમ.એ.	લાઈફ મેમ્બર	અમદાવાદ.
૨. શેઠ સવાઈલાલ દેશવલાલ	"	મુંબઈ.
૩. શા. મણિલાલ મૂળજીભાઈ	"	ભાવનગર.
૪. પારેખ ત્રિભુવનદાસ દુર્લભદાસ	"	"

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકના ગ્રાહકોને ભેટની બુકો.

અમારા માનવંતા જે જે ગ્રાહકોએ ૪૧-૪૨ મા વર્ષનું લવાજમ મોકલવા વી. પી. સ્વીકારી લીધું છે તેમનો આભાર માનીએ છીએ પરંતુ ૫૫ માસ ગ્રાહક રહી લવાજમ વસુલ કરવા વી. પી. પાછું વાળી અને પત્રદારા હવે પછી આત્માનંદ પ્રકાશ નહિં મોકલવા જણાવનાર જે જે ગ્રાહકોએ વી. પી નકાસું પાછું વાળી જ્ઞાન ખાતાને અયોગ્ય રીતે તુક-શાન કર્યું છે; જેથી કાંતો લવાજમ મનીઓડરથી મોકલી આપવું અથવા વી. પી. કરી મોકલવા અમેને જણાવવું, સિવાય જ્ઞાનખાતાના દેવાદાર તે ગ્રાહકો એ રહેવું યોગ્ય નથી.

શ્રીમાન દેવલદ્રાચાર્ય કૃત—

તૈયાર છે ! ! શ્રી કથારત્ન કોષ ! ! (કહારયણ કોસો) તૈયાર છે ! !

આ “કથારત્ન કોષ” ગ્રંથ પ્રાકૃત ભાષામાં શ્રી દેવલદ્રાચાર્ય જેવા વિદ્વાન આચાર્ય મહારાજે સંવત ૧૧૫૮ માં તાડપત્ર ઉપર શ્લોક ૧૧૫૦૦ પ્રમાણમાં રચેલો છે; તે તાડપત્રની પ્રાયઃ જીર્ણ થયેલ પ્રત શ્રી ખંભાતના પ્રાચીન જૈન લંડારમાં માત્ર એક જ હતી, આવી ઘણી જ પ્રાચીન તાડપત્રની પ્રત ઉપરથી ઘણા જ પરિશ્રમે સાક્ષરચર્ય મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સંશોધન કરી તૈયાર કરેલ છે, જે જૈન સમાજ ઉપર મહાન ઉપકાર કર્યો છે. અત્યાર સુધી જે ગ્રંથનું નામ પણ સાંભળવામાં આવેલ નથી એવા મહા મૂલ્યવાન જુદા જુદા ૫૦ જૈનધર્મના તત્ત્વ જ્ઞાન અને ધીજી જાણવા લાયક વિષયો ઉપર અનેક અનુપમ કથારૂપી રત્ન લંડાર આ ગ્રંથમાં ભરેલ છે; શ્રી મુનિ મહારાજોએ આખ્યાન માટે તો ખાસ ઉપયોગી છે તેમ પુરવાર થયેલ છે. અંદર આવેલા વિષયો અને કથાઓ તદ્દન નવીન, અને ઘણી તો ખીલ-કુલ નહીં પ્રગટ થયેલી, ફોર્મ ૬૬ પાના ૮૦૦ આડસેંટલ ઉંચા લેઝર પેપર, અને ઉંચા ટકાઉ ગ્લેઝેડ પેપર ઉપર શાસ્ત્રી સુદર ટાઈપથી પ્રતાકારે છપાવવામાં આવેલ છે, કાગળના આજે આઠ ગણા ભાવ વધેલા હોવા છતાં ગયા અંકમાં જણાવેલી છે તે કરતાં ઓછી કિંમત જુલુ લેઝર પેપરની કોપીના રૂ. ૧૦-૦-૦ અને ઉંચા ટકાઉ ગ્લેઝેડ પેપરની કિંમત રૂ. ૮-૮-૦ ઓછી-મધ્યમ કરેલી છે. પોસ્ટેજ અલગ. આ ગ્રંથનું ગુજરાતી ભાષાંતર છપાય છે.

પુસ્તક : ૪૨ મું :

આત્મ સં. ૪૮

વિક્રમ સં. ૨૦૦૦ : આવૃણ :

અંક : ૧ લો :

વીર સં. ૨૪૭૦

ઈ. સ. ૧૯૪૪ : ઓગસ્ટ :

શ્રી આત્માનંદ સભા અને માસિક માટે અભિનંદન

તા. ૧૩-૭-૪૪
આંબલી પોળ, ઝવેરીવાડ
અમદાવાદ.

જૈનાગમાનુસારી અત્યુપયોગી જૈન સાહિત્યને પ્રકાશમાં લાવનાર તમારી સભા, તેમજ સત્સંસ્કાર અને જિનેશ્વરોના સદ્બોધને દરેક માનવહૃદયમાં પ્રકાશ આપનાર આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક પત્રિકા ૪૨ મા વર્ષમાં પ્રવેશ કરી જગતમાં ફેલાયેલ જડતા, કૂરતા હડાવવા પ્રયત્ન કરે, નવીન મતપંથોની વિષમ જ્વાળાને સમાવવા સુધા સમી દરેક જૈનને મદદરૂપ બને. યુગપ્રધાન મહાન્ આચાર્યપ્રવર વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહાપુરુષે તે કાળમાં જૈનધર્મની, જૈન સિદ્ધાંતોની તેમજ આચાર્યોની શુદ્ધ પરંપરાની શ્રદ્ધાપૂર્ણ રક્ષા કરી છે. કુમતવાદ, જડવાદ હડાવવા પ્રખર સામનો વાણીદ્રારા તેમજ લેખનદ્રારા કર્યો હતો. મૂર્તિપૂજા, જિનેશ્વરની ભક્તિ, સદ્ગુરુની સાચી ઓળખાણ તથા આચાર્યોના ગ્રંથસંદર્ભની શ્રેષ્ઠતા વિગેરેને પોતાના નિર્મળ ચારિત્ર અને પ્રખર પાંડિત્યદ્રારા જગતમાં સિદ્ધ કરી બતાવ્યાં. લઘ્ય આત્માઓને જૈનધર્મમાં સુસ્થિર બનાવ્યા હતા. પંબજમાં જૈનધર્મની મહાઉન્નતિ કરી હતી. તે મહાપુરુષે કરેલ શાસન-સેવાની સ્મૃતિરૂપે આત્માનંદ સભા અને આત્માનંદ પ્રકાશ હંમેશા દરેકના હૃદયમાં દિવ્ય પ્રકાશ પાડવા નિરંતર પ્રયત્નશીલ રહે. તમારા દરેકના (કાર્યકરોના) જીવન નિરંતર વીતરાગ તત્ત્વપૂર્ણ વિશુદ્ધ બને અને નિરંતર શુભ કાર્ય કરતા રહો. સર્વત્ર જિનેશ્વરોના તેમજ જૈનાચાર્યાના શુદ્ધ તત્ત્વોનો પ્રકાશ અને પ્રચાર કરવામાં નિમિત્તરૂપ બનો. ઐજ ઐ શાંતિ :

લી૦ મુનિ શ્રી હેમેન્દ્રસાગરના ધર્મલાલ.

નૂતનવર્ષાભિનંદન

દોહરા— અહો ! ધન્ય દિન આજનો, પ્રભુશ્રી પરમેશ;
 “ બેતાળીશમા ” વર્ષમાં, પ્રેમે કરું પ્રવેશ. ૧
 જિનશાસન સમૃદ્ધ હો, મુજ કાર્યોનું કેન્દ્ર;
 આરાધું આરંભમાં, જય જય દેવ જિનેન્દ્ર. ૨
 હરિગીત છંદ.

આશ્રય વિના શોભે નહીં, વનિતા, લતા, કવિતા, સમા,
 એ ચારને આશ્રય મળ્યેથી, પ્રોઠ પામે છે પ્રભા;
 વિદ્યારૂપી હું છઉં લતા, આહુકવડે રંગે રમું,
 સુખશાંતિ આપો શ્રી પ્રભુ, આ વર્ષ બેતાળીશમું. ૧
 મુજ બાળપણ વિતી ગયું, યૌવન ખીટ્યું છે અંગમાં,
 શુભવંત મારા ગ્રાહકોથી, નિત્ય નવલા રંગમાં;
 લેખો લલિત વંચાવીને, વાચકતણા હૃદયે ગમું,
 સુખશાંતિ આપો શ્રી પ્રભુ, આ વર્ષ બેતાળીશમું. ૨
 શિક્ષક મળ્યા રક્ષક સમા, શ્રી પ્રમુખ સેક્રેટેરીઓ,
 વળી શુદ્ધ જ્ઞાન પ્રવાહ, મુનિવર-સંત-ભકતે પ્રેરીયો;
 એ પૂજ્ય શાળા લેખકોના, ચરણમાં આજે નમું,
 સુખશાંતિ આપો શ્રી પ્રભુ, આ વર્ષ બેતાળીશમું. ૩
 પેટૂન મળ્યા પરમાર્થીઓ, મહાશય મળ્યા છે મેમ્બરો,
 એ સર્વની શુભ સાહ્યથી, વહેતો સદા અમૃત ઝરો;
 સદ્ગર્મ ને સત્કર્મરૂપી, લોજનો લાવે જમું,
 સુખશાંતિ આપો શ્રી પ્રભુ, આ વર્ષ બેતાળીશમું. ૪
 મહા બુદ્ધ જેવી મોંઘવારી, ચોતરફ ફેલી રહી,
 લેખનતણાં સૌ સાધનોમાં, એ પીડા આપે સહી;
 તો પણ લવાજમ પ જ રાખ્યું, ખોટનો ભાર જ ખમું,
 સુખશાંતિ આપો શ્રી પ્રભુ, આ વર્ષ બેતાળીશમું. ૫
 ગ્રંથો નવા પ્રગટાવું છું, વિદ્વાનની વાણીતણા,
 ભાષાંતરો પણ ભવ્ય ગ્રંથોનાં, રચાવું છું ઘણાં;
 વળી જપ-તપો-તહેવાર ઉત્સવ, કાર્ય કરું છું કારમું,
 સુખશાંતિ આપો શ્રી પ્રભુ, આ વર્ષ બેતાળીશમું. ૬

દોહરા— સભારૂપી આ વૃક્ષની, ડાહ્યો પુષ્પભરિત;
 ફેલી દેશ-વિદેશમાં, સૌરભવંતી નિત્ય. ૧
 બેતાળીશમું વર્ષ હો, અવિચ્છિન્ન આબાદ;
 યથાશક્તિ સેવા કરી, આપીશ નવલા સ્વાદ. ૨

લીંઝ ગુણગ્રાહક—

રેવાશંકર વાલજી બધેકા

પ્રવેશ—

જે પવિત્ર માસમાં બાલપ્રવ્રજ્યાચારી શ્રી નેમિનાથજીની માંગલિક જન્મતિથિ છે તેમ જ વાર્ષિક ખમતખામણા માટે, ગૃહસ્થો અને સાધુ-જનો માટે આરાધના નિમિત્તે પર્યુષણ પર્વા-રાધનની શરૂઆત થાય છે તે શ્રાવણ માસની મંગલમય પ્રભાતે રાજનૈતિક, શારીરિક, માનસિક, આધ્યાત્મિક અને સામાજિક વાતાવરણવાળા સમગ્ર વિશ્વના (Cosmos) પરિવર્તનકાળે સિદ્ધપરમાત્માને નમન કરી, ગૌતમાદિ મુનિ-જનો તથા જેમના પુણ્યનામ સાથે પ્રસ્તુત સલાનું નામ બેડાયલું છે તે શ્રી વિજયાનંદ-સૂરીશ્વરને વંદન કરી-ઘમ્મો મંગલમુકિદું-ઉત્કૃષ્ટ મંગલમય ધર્મ-અહિંસા, સંયમ અને તપ પદને-તમસ્કાર કરી આત્માનંદ પ્રકાશ ૪૨ મા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. પ્રવેશ કરતાંની સાથે સ્વગત પ્રશ્ન પૂછે છે કે-વય વધતાંની સાથે મેં મારું સ્થાન જૈન સદ્ધિમાં યથાસ્થિત બળવી રાખ્યું છે કે કેમ? વયજનિત અનુ-ભવની વૃદ્ધિ સાથે મારા નામની સાર્થકતા કરી છે? જૈન દૃષ્ટિએ પાંચ કારણોથી નિષ્પન્ન થતા કાર્યમાં ઉદમની મુખ્યતા કરી પ્રગતિ (evolution) કરવામાં યથાર્થ ભાગ લજીવ્યો છે? સંસારચક્રમાં (Cycle of existence) જન્મ અને મૃત્યુ અનિવાર્ય અને સહજ છતાં આત્માના અનાદિ અનંતપણા તરફ લક્ષ્ય રાખી માનવ વાચકોની દર્શનજ્ઞાનચારિત્રાણિ મોક્ષ-

માર્ગ:-દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રરૂપ મુક્તિમાર્ગની પ્રસ્થાનત્રયીને યોગ્ય આત્માને તૈયાર કરી સ્વાવલંબનપૂર્વક (self-reliance) પુરુષાર્થ-પરાયણ કરવા પ્રેરણા કરી છે? આત્મબળગૃતિને લગતા આ અને આવા પ્રશ્નોથી સ્વયંસ્ફૂર્તિથી સમાધાન મેળવી લે છે કે ઉપરોક્ત બાબતો-માંથી થોડે ઘણે અંશે મારાથી બની શક્યું છે તેથી સંતોષનું આશ્વાસન લઈ સ્વીકૃત કાર્ય વધારે વિશેષ બળથી કરી શકાય અને ગત દિવસોના શુભાશુભ કૃત્યોનું તારણ કરી, નવી બેલેન્સ મૂકી, વધઘટનો હિસાબ નક્કી કરી નૂતન વર્ષમાં આત્માને માટે હિતકારક કંઈ પદ્ધતિ શ્રેષ્ઠ છે? તે પ્રમાણે અમલમાં મૂકવા પ્રયત્ન કરાય એવી ધારણા સાથે પ્રસ્તુત પત્ર શુભ આરંભ કરે છે.

સંજ્ઞા-એક પ્રેરણા—

૪૨ ની સંજ્ઞા, એ જૈન દૃષ્ટિએ પુણ્યકર્મના લેદોની સંખ્યા છે; પુણ્ય કર્મ આત્માને દેવત્વ, લક્ષ્મી, પુત્ર પરિવાર વગેરે ઈષ્ટ સુખો અપાવે છે; પરંતુ ખાસ કરીને પુણ્યાનુબંધી પુણ્ય એ એવી વસ્તુ છે કે જે પુણ્યના સાધનો દ્વારા-પ્રભુલક્ષિત અને અન્ય ધર્મક્રિયાઓ દ્વારા-આત્માને આનુષંગિક રીતે સાતાવેદનીય અને અન્ય ઈષ્ટ સુખો આપી સાધ્યબિંદુ (point of view) મુક્તિની પ્રાપ્તિ તરફ રાખી સિદ્ધિ-ગમનની નજીક આત્માને મૂકી દે છે અને આત્મા પરિણામે 'શુભ' કાર્યો કરતો કરતો આત્મ-

બળની વૃદ્ધિ થતાં નિર્જરા કરતાં 'શુદ્ધ' બની જાય છે. ગણિતની દૃષ્ટિએ ૪+૨ ગણતાં વિશ્વવ્યાપક ૫૬ દ્રવ્યોનું, ૪—૨ વિચારતાં વ્યવહાર અને નિશ્ચય—એ ઉભયના અસ્તિત્વનું, ૪×૨ ગણતાં આત્મા સાથે અનાદિકાળથી પ્રવાહરૂપે રહેલા અષ્ટકર્મોનું અને ૪÷૨ નું રહસ્ય તપાસતાં પ્રભુએ ઉપદેશેલા સર્વવિરતિ (સાધુ) અને દેશવિરતિ (ગૃહસ્થ) ધર્મનું સ્મરણ થાય છે. સમગ્ર સીતે વિચારતાં સંજ્ઞા નિર્દેશ કરે છે કે માનવ જન્મ પામી, હેય જેય ઉપાદેયનો વિવેક કરી, 'દીર્ઘકાલિકી' સંજ્ઞાવાળો મનુષ્ય બને જાગૃત ન થાય અને પશુજીવન જીવી અમૂલ્ય માનવ—જન્મ ગુમાવી દે તો તેનાથી બીજું હુર્ભાગ્ય કયું હોઈ શકે ?

વિશ્વયુદ્ધ અને આંદોલનો—

વર્તમાનમાં લગભગ પાંચ વર્ષો થયાં ચાલી રહેલા યુદ્ધનો પ્રારંભ જર્મનીએ રશીઆને અનુકૂળ બનાવીને ઇંગ્લેંડ, પોલેંડ તથા ક્રાન્સ સામે લડાઈ જાહેર કરી ત્યારથી થયો; ત્યારપછી અનેક બનાવો બની ગયા; હુશ્મનો મિત્ર બની ગયા; ક્રાન્સ જર્મનીને શરણે થયું અને અનુકૂળ બની ગયું; બીજી તરફ જર્મનીએ મિત્ર તરીકે ગણાતાં છતાં રશીઆ ઉપર પીઠ પાછળનો ઘા કર્યો; આ યુદ્ધ ચાલી રહ્યું છે ત્યાં તો હિંદીચીન, સીઆમ અને બ્રહ્મદેશ વગેરે પૂર્વ પ્રદેશો ઉપર જાપાને આધિપત્ય જમાવ્યું; એટલું જ નહિ પરંતુ જર્મનીને પૂરેપૂરી મૂંઝવણમાં મૂકી દીધું છે; આ રીતે મનુષ્ય—સંહારલીલા લયંકર બની છે; આ બધું વિશ્વની ઘટનામાં શા માટે બની રહ્યું છે ? જૈન દર્શન તેનો ખુલાસો કરે છે કે, વ્યક્તિમાં જેમ હોય છે તેમ સામ્રાજ્યોમાં અનંતાનુબંધી કષાયો ક્રોધ માન માયા લોભ સત્તામાં હતા તે વ્યક્ત થઈ ગયાં છે; આકાશની જેમ સામ્રાજ્યોને અનંત તૃણા ઉઘડી છે; કર્મના નિયમો વ્યક્તિ તેમ જ સમષ્ટિ સામ્રા-

જ્યોને સરખી રીતે લાગુ પડે છે; સામુદાયિક રીતે બાંધેલા કર્મો સર્વને સાથે લોગવવાં પડે છે; કર્મનાં ફળો સામ્રાજ્યો અને તેની પ્રજા લોગવી રહી છે; કર્મના પરિપાક પ્રમાણે રાષ્ટ્રો પ્રજાઓ કર્મફળ લોગવી રહ્યાં છે; પરંતુ આ યુદ્ધમાંથી સાર ગ્રહણ કરી માનવસમૂહ પોતાની ભૂતકાળની ભૂલો અને પાપનો પશ્ચાત્તાપ ન કરે અને પોતાના સંબંધો માનવહિતની ભૂમિકા ઉપર ન સ્થાપે તો આ સંહાર નિરર્થક બને; પરંતુ વિશ્વની નાનામાં નાની ઘટના કાળ, સ્વભાવ, નિયતિ, ઉદ્યમ અને કર્મના નિયમની બહાર નથી; તો જ રાત્રિ પછી દિવસના ચક્રની જેમ સુખનો દિવસ ઊગશે અને શાંતિનું સામ્રાજ્ય સ્થપાશે; ઘોર નિરાશા વચ્ચે પણ આપણે આશાને વળગી રહીએ અને દુનીઆના નવરચનાના સ્વપ્નને સાચું પાડવા પાછળ આપણાથી બને તેટલો પણ ફાળો વિચાર, વાણી અને વર્તનદ્વારા આપીએ.

સંસ્મરણો—

ગત વર્ષમાં મહાત્મા ગાંધીજીને જલ-મુક્તિ મળી છે; કારોબારી સમિતિના મુખ્ય જવાહીરલાલ વગેરેને સરકારે છોડ્યા નથી.

ગત વર્ષમાં લખનૌ મુકામે મળેલી દિગંબર જૈન પરિષદમાં અખંડ જૈન સમાજના નિર્માણ માટે પ્રમુખપદેથી શ્રી શાંતિપ્રસાદજીએ વિદ્વત્તા-ભર્યું વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું; કલકત્તાના પ્રસિદ્ધ ભારતીય મહાવિદ્યાલયમાં જૈનધર્મના અધ્યયનનો એમણે પ્રારંભ કરાવેલો છે. તેમ જ જૈન ધર્મ ઉપર વિદ્વાનોદ્વારા વ્યાખ્યાનો અપાય છે અને સાહિત્યપ્રકાશન પણ થાય છે; સ્વ. પૂ. યોગનિષ્ઠ આ. શ્રી શાંતિસૂરિના સ્વર્ગવાસ નિમિત્તે તેમની યાદગિરીમાં માંડોલી મુકામે સવાલાખ રૂપીઆના ફાળાથી વિશ્વવિદ્યાલય- (university) નો પાયો નાખવાની શરૂઆત

નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન

૫

થઈ હતી; જૈન યુવકસંઘના સેક્રેટરી શ્રી મણિલાલ મહોકમચંદને તેમની સાર્વજનિક સેવા બદલ રૂ. ૧૩૮૩૩ ની થેલી જૈન યુવકસંઘ તરફથી તેમના સન્માન સમારંભ નિમિત્તે અર્પણ કરવામાં આવી હતી; મણિલાલભાઈએ પણ સદરહુ રકમમાં રૂ. ૧૧૦૦૦ નો ઉમેરો કરી યુવક સંઘની કાર્યવાહી સમિતિને પુસ્તકાલય વગેરે માટે સમર્પણ કર્યા છે; દિગંબર તીર્થ ગજપંથાળ ઉપર સોદજરોએ કરેલા અત્યાચાર સંબંધમાં મૂર્તિઓ પાછી આવી ગઈ હતી અને એ કર્મીઓ કાર્ય કરનાર મુસ્લીમ હવાલદારને દોઢ વર્ષની સજા કરવામાં આવી હતી; બીકાનેર ધારાસભામાં અંપાલાલજી બાંડીઆ તરફથી વડોદરાની માફક બાલદીક્ષાપ્રતિબંધક બીલ રજૂ થયું છે; આ બાબતમાં જ્યાં સુધી મુનિ-સમ્મેલનના ઠરાવનો અમલ સર્વ મુનિઓ તરફથી નહિ થાય ત્યાં સુધી રાજ્યોમાં આવા પ્રતિબંધક બીલો રજૂ થવાના; જૈન શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક કોન્ફરન્સનું અખિલ હિંદ સ્થાયી સમિતિનું અધિવેશન સુરતમાં મળી ગયું; જેમાં સ્વમાન અને આત્મપ્રતિષ્ઠાના લંગના ખ્યાલને બાબુએ રાખી કોન્ફરન્સના કાર્યવાહકોએ ઐક્યતા કેમ જલ્દી સ્થપાય તે દષ્ટિએ ઐક્ય સમિતિના બે ઠરાવો કે જેમાં જૈન સિદ્ધાંતથી વિપરીત નહિ લખવાના તેમ જ વડોદરાનો બાલદીક્ષા કાયદો રદ કરાવવાના હતા; એટલે હવે બદલાયેલ વાતાવરણમાં સંગીન સુધારો થવાની આવશ્યકતા રાખવામાં આવે છે; શાસન-પ્રેમી પક્ષે હવે ઐક્ય માટે આગળ આવી જૈન શાસનની છિન્નભિન્ન થયેલી એકતા સાંધી લેવી જોઈએ; પાલીતાણાની ધર્મશાળાઓની વ્યવસ્થાનો પ્રશ્ન રાજ્ય નીમેલી સમિતિએ નિયમાવલિ બહાર પાડી રજૂ કર્યો હતો; સત્તા કે કાયદાના જોરે રાજ્યની દબલગીરીથી વ્યવસ્થા કરવી પડે તે કરતાં શ્રી જૈન સંઘ એકત્રતાથી

એ વ્યવસ્થા ઊભી કરે તે ઉચિત છે; આ દિશામાં ધર્મશાળાના આગેવાનો તથા શ્રી જૈન સંઘ વ્યવસ્થા કરવા ઉદ્યુક્ત થયેલ છે તે સંતોષ-જનક છે; ગત વર્ષમાં દેશભરમાં જુદા જુદા સમ્મેલનો દ્વારા વિક્રમ સંવતની દ્વિસહસ્રાબ્દિ ઉજવાઈ હતી એ નિમિત્તે વિક્રમરાજાનું અસ્તિત્વ તથા ઇતિહાસસિદ્ધિ વ્યક્તિની જૈન તરીકેની સિદ્ધિ અનેક લેખો દ્વારા થઈ હતી. શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર વગેરે અનેક કથાનકોમાં બે હજાર વર્ષથી સંવત્સર સાથે જેનું નામ સંકળાયેલું છે તે વિક્રમરાજાની જૈન તરીકેની સિદ્ધિ છે. શુજરાત સાહિત્યપરિષદનું ૧૫ મું સમ્મેલન વડોદરાખાતે લેડી વિદ્યાબહેનના પ્રમુખપદે થઈ ગયું; તેમાં જૈનો તરફથી પણ થોડા નિબંધો વંચાયા હતા; ખાસ કરીને શુજરાત યુનિવર્સિટી સ્થાપવાનો ઠરાવ થયો હતો; ઉજ્જૈનમાં દેશવિરતિ ધર્મારાધક સભાનું ૮મું અધિવેશન નવપદજીની ઓળીના દિવસોમાં શેઠ પુંજભાઈ દીપચંદના પ્રમુખપદે થયું હતું; પ્રસ્તુત ધર્મક્રિયામાં ભાગ લેવા માટે અનેક મનુષ્યો એકઠા થયા હતા; લોકજીવનની હાડ-મારીઓ, ચીજોની અછત તેમ જ મોંઘવારીને લગતી મૂંઝવણો ગતવર્ષથી ખૂબ વધતી આવી છે; ગત વર્ષના પશ્ચાદ્ધર્મમાં આપણી કલ્પનામાં કદી ન આવે એવા ભૂખમરાએ બંગાલમાંથી હજારો માણસોના પ્રાણ લીધા છે અને સંખ્યાબંધ માણસોનો મેલેરીઆ ઈન્ફલ્યુએન્સા વગેરે વ્યાધિઓએ ભોગ લીધો છે.

તિથિચર્યાનો પ્રશ્ન પંચ તરફથી ફેંસલો આવતાં વધારે ઉગ્ર બન્યો છે તેથી અમારી અંગત માન્યતા પ્રમાણે તિથિચર્યાનો વિષય એ જૈન સમાજના સકળ સંઘની મીલકત છે; જેથી એ નિર્ણય જૈનેતર વ્યક્તિ કરતાં સાધુ સમ્મેલનપૂર્વક ચતુર્વિધ સંઘ કરે ત્યારે જ સર્વમાન્ય થઈ શકે; તા. ૧૪-૪-૪૪ સુબંધમાં

ગત વર્ષમાં લયંકર અગ્નિરક્ષેટ થયો; જેના પરિણામે સંજ્યાબંધ કુટુંબો ઘરખાર વિનાના થઈ પડ્યા; ગઈકાલના લક્ષાધિપતિઓ ઘડી બે ઘડીમાં પહેરેલા કપડાંના માલીક જેવા બની ગયા; અને મીલકતનું તો ન માપી શકાય તેવું નુકશાન થયું. તે પ્રસંગે મુંબઈની બુદ્ધી બુદ્ધી સંસ્થાઓએ વ્યવસ્થાપૂર્વક રાહતકેંદ્રો ખોલી, કોમી લેદલાવ ભૂલી જૈન સમાજના ગૌરવમાં વધારો કર્યો હતો; મુંબઈની જનતાએ પણ દ્રવ્યનો વરસાદ વરસાવ્યો હતો; ગતવર્ષમાં તાલધ્વજ ગિરિમાં વિદ્યાર્થીગૃહનું ઉદ્ઘાટન દબદબાપૂર્વક રા. મોહનલાલ તારાચંદના પ્રમુખપદે થયું હતું; મં. શ્રી કૃષ્ણકુમારસિંહજી પણ પધાર્યા હતા; મુંબઈમાં કન્યા છાત્રાલયનું ઉદ્ઘાટન થવાની શરૂઆત થઈ છે; લગલગ લાખ રૂપીઆ ઉપરાંત ફંડ થયેલ છે; બીકાનેરમાં આ. શ્રી વલ્લભસૂરિજીના નેતૃત્વ નીચે દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રનાં અનેક પ્રભાવિક કાર્યો થયાં હતાં; તેમની જન્મ જયંતી પણ ઉજવાઈ હતી; આં. શ્રી વલ્લભસૂરિજીના જીવનપ્રસંગોનો ૧ લો વિભાગ પુસ્તકાકારે બહાર પડી ચૂક્યો છે; ગતવર્ષમાં શેઠ ભોગીલાલ મગનલાલ મીલવાળાને મુખ્ય દિવાન સાહેબ અનંતરાયભાઈ પટ્ટણીના અધ્યક્ષપણા નીચે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભામાં માનપત્ર આપવાનો મેળાવડો કરવામાં આવ્યો હતો; તેઓએ જનસમાજના ઉદ્ધાર માટે પોતાની, મીલમાં દવાખાનું, પ્રસૂતિગૃહ વિગેરે કાર્યો કરેલ છે. તેમ જ કલકત્તાના ભૂખમરા અને મરણની કરુણકથા સાંભળી બાર હજારની રકમ આપી ફંડની શરૂઆત કરી હતી; તે પ્રસંગે મે. દિવાન સાહેબે તથા રા. વલ્લભસભામાં યથોચિત વિવેચન કર્યાં હતાં અને મે. દિવાન સાહેબને હાથે રૂપાનાં કાર્ડકેટ સાથે માનપત્ર સમર્પણ થયું હતું; ત્યાર પછી બીજી વખત જ્યારે તેઓએ

નિવૃત્તિપરાયણતા સ્વીકારી પોતાના પુત્ર રમણિકલાલભાઈને પોતાની જગ્યાએ મીલમેનેજર તરીકે નીમ્યા ત્યારે બહેર મેળાવડો મહાલક્ષ્મી મીલના ચોગાનમાં થયો હતો અને બહેરમાં પોતાનો ઔદ્યોગિક વારસો સ્વપુત્રને સોંપ્યો હતો; એમણે ખુશાલી નિમિત્તે ચાર હજારની રકમ સભાને આપી છે. અને પિતા-પુત્ર બન્ને આ સભાના પેટ્રન થયા છે; ગત વર્ષમાં મં. ગાંધીજીના પત્ની કસ્તુરબાનું ખેદજનક અવસાન જેલમાં થયું છે; તેમને માટે પંચોતેર લાખનું ફંડ સ્મારકનિધિ તરીકે થવાનું છે; જેનો ઉપયોગ આમ્ય વિસ્તારોમાં સ્ત્રીઓ માટે આધાર-ગૃહો વગેરે ઉત્પન્ન કરવામાં થશે તેમ બહેર કરવામાં આવ્યું છે. શ્રી તાલધ્વજગિરિ જીર્ણોદ્ધારનું લવ્ય કાર્ય તથા ખાવનઃજિનાલયનું મંદિર કરવાનો નિર્ણય થયો છે; આ સંબંધમાં શેઠશ્રી ભોગીલાલ મગનલાલના પ્રમુખપણા નીચે વહોરા શ્રી ખાંતિલાલ અમરચંદ દેખરેખપૂર્વક સારો રસ લઈ રહ્યા છે.

દિલગીરી—

પં. મં. સુમતિવિજયજી, તપસ્વી મુ. શ્રી વિવેકવિજયજી, યોગનિષ્ઠ મુ. શ્રી શાંતિસૂરિજી, વિદ્વાન મુ. શ્રી દેવચંદ્રજી વગેરે મુનિરાજો ગતવર્ષમાં સ્વર્ગવાસી થયા છે; આ સભાના માનનીય સેક્રેટરી શેઠ હરજીવનદાસ દીપચંદ કે જેમણે ચોત્રીશ વર્ષના લાંબા સમય સુધી સેક્રેટરી તરીકે સેવા બજાવી હતી તેમ જ આ સભાના માનવંતા પેટ્રન બાબુ સાહેબ બહાદુરસિંહજી સિંઘી અને માનવંતા લાઇફ મેમ્બરો જેઓનો સ્વર્ગવાસ થયો છે તેની નોંધ માસિકમાં લેવાય છે.

લેખદર્શન—

ગત વર્ષમાં કુલ ૮૮ મુખ્ય વિષયના ગદ્ય-પદ્ય લેખો આપવામાં આવ્યા છે; તેમાં ૩૦

નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન

૭

પદ, ૧ અપદ્યાગદ્ય અને ૨ સંસ્કૃત મળી કુલ ૩૩ પદ લેખો અને ૫૫ ગદ્ય લેખોનો સમાવેશ થાય છે; સંસ્કૃતમાં આં શ્રી વલ્લભસૂરિજીનું સ્તુત્યષ્ટક શ્રી સાહિત્યસૂરિનું છે.

કવિ ન્હાનાલાલની શૈલીવાળું ‘ચિત્રપટનું’ અપદ્યાગદ્ય કાવ્ય શ્રી હેમેન્દ્રસાગરજીનું છે; પદ લેખોમાં પ્રતિમા વગેરે નવ કાવ્યો શ્રી હેમેન્દ્રસાગરજીના છે; શ્રી નેમનાથ સ્તવન, મહાવીર સ્તવન અને ગુરુ શ્રી વલ્લભસૂરિ કાવ્યો અનુક્રમે મુન્દ દક્ષવિજયજી, યશોભદ્રવિજયજી અને વિનયવિજયજીના છે; ‘પ્રભુ ભજન’ કાવ્ય મુનિશનું, ‘દીવાળી સ્તવન’ મુન્દ લક્ષ્મીસાગરજીનું, ‘ભજનપદ’ સ્વ. પ્રાં કાંતિવિજયજી મહારાજનું અને ‘ખરેખરો વાંકુ કોનો છે’ કાવ્ય આં શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિજીનું છે; તદુપરાંત ‘મંગલદીપક’ સંઘવી કેશવલાલ નાગજીનું, વિજયવલ્લભસૂરિ કાવ્ય રા. ઝવેરચંદ છગનલાલનું, જ્ઞાનની જ્યોતિ પ્રકટાવો રા. મુસુજીનું, મંગલસ્તુતિ સંસ્કૃત સંગ્રહક તરીકે આત્મવલ્લભનું, તથા ધાર્મિક અધ્યાપક શ્રી રેવાશંકરભાઈ કવિના સિંહ, મયૂર અને પૃથ્વીને સંબોધનવાળા ત્રણ કાવ્યો તથા નિવાપાંજલિ વગેરે પાંચ કાવ્યો છે. રા. અમરચંદ માવજીના ‘આત્માનંદ પ્રકાશ’ વગેરે ત્રણ કાવ્યો છે;—આ તમામ કાવ્યો કવિસૃષ્ટિમાં અનેક અંશે નૂતનતા અર્પી રહ્યાં છે. તેમ જ ભિન્ન ભિન્ન રીતે આત્મભજનગીત આપી આત્મા વિવિધ સાધનોવડે વૈરાગ્યાદિમાં પ્રગતિ કરી શકે તેની પ્રેરણા (acceleration) આપી રહ્યાં છે; ગદ્ય લેખોમાં આં શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિના ‘સાચો પ્રકાશ’ વગેરે તેર લેખો તત્ત્વજ્ઞાનના મંથનમાંથી વિદ્રતાપૂર્ણ ઉદ્ભવેલા છે. મુન્દ ન્યાયવિજયજીનો ‘સાચો મુખનો અર્થ’ લેખ વિદ્રતાભરેલો છે; ડૉ. ભગવાનદાસનો ‘સિદ્ધ સ્તોત્ર’ના બે લેખો સ્વોપજ છે; અને અન્ય

અને સ્વદર્શનનો તેમનો તાત્ત્વિક અભ્યાસ સૂચવે છે; રા. અમરચંદ માવજીના ધર્મ વગેરે છ લેખો વાચકોની આત્મિક લાગણીઓને જલ્દી સ્પર્શ કરે છે; જૈનેતર વિદ્વાન રા. ડુંગરશી ધરમશી સંપટે ‘જૈન મુનિઓ ગુજરાતી સાહિત્યના આદ્ય દ્રષ્ટા છે’ એ લેખદ્વારા ઐતિહાસિક દૃષ્ટિ (historical view) થી સિદ્ધ કર્યું છે; સંવિજ્ઞાપાક્ષિક મુન્દ પુણ્યવિજયજીએ જૈન દૃષ્ટિની મહત્તાના આંક લેખો સુંદર ભાષામાં વિદ્રતાપૂર્વક રજૂ કર્યાં છે; રા. જીવરાજભાઈ દોશી જેમનું વાંચન ઊંડું અને તલસ્પર્શી છે તેમણે પરમાત્મતત્ત્વ વગેરે ચાર લેખોની સામગ્રી વિદ્રહભોગ્ય વાંચન માટે રજૂ કરી છે; રા. ન્યાયચંદ લક્ષ્મીચંદ જીવનવિકાસ વગેરે લેખો વિવરણાત્મક (critical) સરલ ભાષામાં લખેલ છે જે સમાજની ઉન્નતિ માટેના સૂચક છે; મુન્દ હેમેન્દ્રસાગરજીના ‘મહારાજ વિક્રમાદિત્ય’ વગેરે બે લેખો ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ વિક્રમરાજના જૈન તરીકેના અસ્તિત્વને સિદ્ધ કરે છે; રા. મોહનલાલ ચોકસીના ‘સમય માં પમાયે’ વગેરે લેખો કથાનુયોગની સરલતાથી લખાયા છે; મુન્દ લક્ષ્મીસાગરજી ક્ષમાના ભંડાર વગેરે લેખો જૈન દર્શનનું ઉપયોગી તત્ત્વ પૂરું પાડે છે. ‘પ્રસન્નતાનો’ લેખ રા. અભ્યાસીનો છે; ઉપરાંત વર્તમાન સમાચારના નવ લેખો, સન્માન સમારંભનો લેખ અને નૂતનવર્ષનું મંગલમય વિધાનનો લેખ સલાતરફથી આપવામાં આવ્યા છે;—આ તમામ લેખોનું અતિશયોક્તિભરેલું વિવેચન નહિ કરતાં તે તે લેખોના વાંચનનું પરિણામ વાંચકોના પારિણમિક આદિ ભાવો (states of souls) ને સમર્પણ કરીએ છીએ તેમ જ તેવા સુંદર લેખો આવવાથી સમાજના સુંદર અભિપ્રાયો પડેલા છે તે આનંદનો વિષય છે.

અભિલાષા

નવીન વર્ષમાં શુદ્ધ દેવગુરુધર્મની શ્રદ્ધા-પૂર્વક આધ્યાત્મિક જીવનગળની પ્રગતિ થાય તેવી સુંદર શૈલીથી લેખો આપવા ઇચ્છા રાખેલી છે; આ અને આગામી જન્મો માટે શુભ સંસ્કારો સમૃદ્ધ કરવા શ્રવણ મનન અને નિદિધ્યાસનની જરૂર છે અને તે શાસ્ત્રાનુસારી લેખો દ્વારા સિદ્ધ થઈ શકે છે; ઉપરોક્ત હેતુને સિદ્ધ કરનાર લેખો માટેની અમારી ભાવનાની સફળતા સાક્ષર લેખકો ઉપર નિર્ભર છે; પ્રસ્તુત પત્ર સાથે સહાનુભૂતિ ધરાવનાર પૂજ્ય મુનિશ્રી-ઓનો તેમ જ અન્ય સાક્ષર ગૃહસ્થ લેખકોનો આભાર માનીએ છીએ અને નવીન વર્ષમાં અમારી ભાવનાને સવિશેષ વેગ મળે તેવી રીતે સહાયભૂત થવા અન્ય સાક્ષર લેખકોને નિમંત્રીએ છીએ; ગતવર્ષમાં સીરીઝના ગ્રંથ તરીકે શ્રી આદિનાથચરિત્ર ભાષાંતર બહાર પડી ચૂકયું છે; છપાતા ગુજરાતી ગ્રંથોમાં શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું જીવનચરિત્ર, સુમતિનાથ પ્રભુનું જીવનચરિત્ર; કથારત્નકોશ, ભગવાન મહાવીરની મહાદેવીઓ અને સંઘપતિચરિત્ર-વગેરે છે; સંસ્કૃત ગ્રંથોમાં બૃહત્કલ્પસૂત્ર ભાગ છઠ્ઠો, પ્રાકૃત વ્યાકરણ દુલ્લિકા અને ત્રિપદિ શલાકા પુરુષ ચરિત્ર પર્વ ૨-૬ સુધીના છે; ખાસ કરીને સંસ્કૃત-પ્રાકૃત ગ્રંથોની પ્રસિદ્ધિ માટે સ્વં પૂં પ્રં શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજના વિદ્વાન શિષ્યરત્ન મું પુણ્યવિજયજીનો અપૂર્વ પ્રયત્ન અને કિંમતી ફાળો છે, હજી પણ અપૂર્વ પ્રાચીન સાહિત્યનું સંશોધન અને પ્રકાશન શરૂ છે તેથી સભા તેમની અતિ ઋણી છે. ભેટના ગ્રંથનો ગતવર્ષ માટેના સમ્યક્ત્વ-સ્વરૂપ વગેરે ચાર મુકરર કરેલ છે; અમારી અપૂર્ણતા પણ અમારા ખ્યાલ બહાર નથી; મનુષ્ય માત્ર ઉત્થાન અને પતનથી જ પ્રગતિ કરી શકે છે તેમ અમો પણ કુદરતના નિયમથી

અલગ નથી તેનું અમોને ભાન છે; અમારું વર્ષો થયાં રચનાત્મક (Constructive) કાર્યમય જીવન ચાલુ રહેલું છે અને રહેશે.

ઉપસંહાર-પ્રાર્થના

કવિસમ્રાટ શ્રી રવીંદ્રનાથ ટાગોરે પોતાના એક લેખમાં કહ્યું છે કે ‘ આપણે અનંતના સંતાન છીએ એટલે લાંબા વખત સુધી આપણી આધ્યાત્મિક દુર્બળતા રહે છે; ડગલે ને પગલે આપણને દુઃખ પડે છે; કષ્ટ વેઠવાં પડે છે; આપણું પતન થાય છે પણ એ જ આપણું સૌભાગ્ય છે; એ જ આપણું ચિરજીવનનું લક્ષણ છે; એ જ આપણને કહે છે કે હજી આપણી બુદ્ધિ અને વિકાસનો અંત આવી ગયો નથી. ’ આ નિવેદન સાથે શ્રી ઉમાસ્વાતિ વાચકના શ્રી વર્ધમાનસ્વામી પરત્વેના-‘ માવિતમાવો મવેષ્વનેકેષુ ’-અનેક જન્મોમાં જેમના આત્માનો વિકાસક્રમ (Law of evolution) સધાયો હતો-ઉદ્ગારોનું સામ્ય સમજાશે ત્યારે દરેક વ્યક્તિનું ધાર્મિક જીવન યોગના અસંખ્ય પ્રકારોની જેમ અસંખ્ય ભેદોવાળું જણાયે; પ્રાણીઓની ઇચ્છાઓ અનંતી છે. પણ તે સર્વ ઇચ્છાઓને ધર્મ અર્થ કામ અને મોક્ષરૂપ ચાર વર્ગોમાં કેન્દ્રિત કરવામાં આવેલી છે. પરંતુ તેમાં ધર્મવડે અર્થ અને કામ અવાંતર મળે છે જ્યારે મુક્તિરૂપ સાધ્ય અવશ્ય પ્રાપ્ત થાય છે; તેમાં પણ શ્રીમાન્ હરિભદ્રસૂરિના ધર્મગિંદુનાં કથન મુજબ વિચારધર્મ અને અનુષ્ઠાનધર્મથી આગળ વધી સ્વરૂપ (આત્મ પરિણતિ) ધર્મની પ્રાપ્તિ થાય ત્યારે જ મુક્તિ નજીક આવે છે; પાંચે કારણોમાં ખાસ કરીને નિગોદથી મનુષ્યજીવન પર્યંત ભવિતવ્યતાની મુખ્યતા હોય છે. અને મનુષ્ય-જીવનમાં માર્ગાનુસારીપણું પ્રાપ્ત કર્યા પછી ઉદ્ધ-મની મુખ્યતા હોય છે; અકામનિર્જરામાં આત્માને દુઃખ સહનશક્તિરૂપ આત્મવીર્યથી ગૌણપણે પ્રગતિ કરવાની હોય છે; રાગ દ્રેષ, મુખ દુઃખ,

નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન

૯

ઉત્થાન, પતન વગેરે દ્રંદ્રોથી ભરેલી આ સૃષ્ટિમાં જૈન દર્શન ને અનેકાંતવાદ અનેક નિરાશાવાદની વચ્ચે આશાવાદ પૂરે છે અને આધ્યાત્મિક ગૂંચવણો (complications) નો જ્યોતિઃ સ્તંભ (light house) બને છે; તાત્ત્વિક શ્રદ્ધા એ બીજાના ચંદ્રનો ઉદય છે—સમ્યક્ત્વ છે—અંત-રાત્મપણું છે; એ અવશ્ય પૂર્ણિમાના ચંદ્રરૂપ કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરાવશે જ. આ સમ્યક્ત્વનો જો મનુષ્યજન્મમાં ઉદ્ભવ થાય તો તે સંસ્કારો દૃઢ થતાં અન્ય જન્મમાં શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્ય યોગશાસ્ત્રમાં કહે છે તેમ આત્મૈવ દર્શનજ્ઞાન-ચારિત્રાણ્યથવાયતૈઃ—આત્મા એ જ દર્શન જ્ઞાન અને ચારિત્રરૂપ બની જાય છે અને લેહલાવ નષ્ટ થાય છે; એ પ્રયત્ન કરનાર ક્રમે ક્રમે જન્મ મૃત્યુ પર્યાયો ઉપર કાબૂ મેળવતો જાય છે; આ બાબતના અનુસંધાનમાં બાબુ ક્ષિતિમોહનસેનના વાક્યો વિચારવા ઠીક થઈ પડશે; “અનંત-પદનો યાત્રાળુ મારે ત્યાં મહેમાન થઈને આવ્યો છે; તેની આગળ મંગલ વસ્તુઓથી ભરેલો થાળ ધરું? મારા ઘરના આંગણની કદર થઈ છે અને મારો રસ્તો ફૂલોથી આચ્છાદિત થયો છે; જન્મ અને મરણવાળા સંસારમાં તમે તમારો પગ મૂક્યો છે; તમારી હું શી સેવા કરું? માર્ગ મુસાફર અને ઘર એક જ બની

ગયા છે અને લેહલાવ નષ્ટ થયો છે”—આત્મા અને તેના ગુણોની એકતારૂપ અથવા આત્મા અને પરમાત્માની એકતારૂપ, ‘જિનવરપૂજા રે તે નિજ પૂજના રે’ એ શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજીના કવનનું સપ્રસંગ સ્મરણ કરી શ્રી જિનેશ્વર પ્રભુએ નિવેદન કરેલા અસંખ્ય શુભ યોગો-માંથી ગમે તે યોગદ્વારા પ્રસ્તુત પત્રના વાચકોના આત્માઓ પરમાત્મસ્વરૂપ મેળવવાની કળા પ્રાપ્ત કરી આત્માનો અભૂતપૂર્વ આનંદ પ્રાપ્ત કરે એવી ઇચ્છા સાથે બાહ્ય જગતમાં પ્રકટી રહેલ ચુદ્ધ દાવાનલ-નરમેધ યજ્ઞ પ્રસ્તુત વર્ષમાં જ શાંત થઈ જાય, સંસારનાં ઝેર વેર દોષો નિર્મૂલ બને તેવા આંદોલનોમાં (environments) સમય વિશ્વ પ્રેરાય. મો ગાંધીજીના નેતૃત્વ નીચે હિંદુસ્તાનને સંપૂર્ણ સ્વરાજ્યની પ્રાપ્તિ થાય અને સર્વત્ર શાંતિની પ્રતિષ્ઠા થાય તેમ શ્રી જૈનશાસનના અધિષ્ઠાયક દેવપ્રતિ નૂતન વર્ષના પ્રારંભમાં પ્રાર્થના કરી શ્રી બૃહજ્ઞાંતિની મંગલમય ત્રિપદી સાદર કરી વિરમીએ છીએ.

શ્રીરાજાધિપાનાં શાંતિર્ભવતુ ॥

શ્રીપૌરમુખ્યાણાં શાંતિર્ભવતુ ॥

શ્રીબ્રહ્મલોકસ્ય શાંતિર્ભવતુ ॥

ૐ શાંતિઃ શાંતિઃ શાંતિઃ

સાધુ મહારાજ, વિદ્વાનો તથા પુસ્તકાલયો માટે રૂ. ૦-૧૦-૦ પોસ્ટેજ મોકલવાથી નીચે મુજબ પુસ્તકો લેટ મળશે.

યોગપ્રદીપ, બૃહદ્ધારણ્યાયત્ર, પ્રાકૃત લક્ષણમ્,
સુદર્શનપંડિતપ્રત્યુત્તરમ્, વીરધર્મ પદ્માવલી.

લખો :—

શ્રી ગુજરાતી જૈન શ્વેતામ્બર તપાગચ્છ સંઘ.

નં. ૬૬, કેનીંગ સ્ટ્રીટ, કલકત્તા.

“ પ્રમાદમીમાંસા ”

લેખક : આ૦ શ્રી વિજયકન્તૂરસૂરિજી મહારાજ.

શ્રી ગૌતમસ્વામી અષ્ટાપદ જઈ આવ્યા પછી પ્રભુશ્રીએ કહ્યું કે—

‘ સમયં ગોચમ મા પમાયપ । ’

ત્રિવિધ તાપથી દુઃખી સંસારવાસી જીવોને પ્રભુશ્રી પોતાના પ્રવચનમાં પ્રમાદથી સાવધ રહેવાને વારંવાર ઉપદેશો છે. સંસારવાસી જીવોને અનંતા દેહ ધારણ કરાવી અસહ્ય અનંતું દુઃખ આપનાર પ્રમાદ જ છે, છતાં સન્નતિય અન્ય આત્માઓ ઉપર પોતાને દુઃખી કરવાનો આરોપ મૂકીને પોતાના શત્રુ તરીકે લેખવા તે એક અજ્ઞાનતાથી પ્રભુના વચનનો અનાદર કરવા જેવું છે; કારણ કે પ્રભુશ્રીએ બાર વર્ષ સુધી અપ્રમત્ત રહીને કેવળશ્રી મેળવી દુઃખોનો અંત લાવ્યા પછી સ્વાનુભવથી જ જગતવાસી જીવોને જણાવ્યું છે કે-દુરંત, દુઃખદાયી તમારો અંગત શત્રુ પ્રમાદ જ છે માટે તેને એક સમય પણ અવકાશ આપશો નહીં.

શાસ્ત્રોમાં મઘ, કષાય, વિષય, વિકૃત્યા અને નિદ્રા આદિ અનેક પ્રકારના સંકેતોથી પ્રમાદને ઓળખાવ્યો છે, છતાં અનાદિકાળના અભ્યાસને લઈને માનવજાતિ સંપૂર્ણપણે સાચી રીતે ઓળખી શકતી નથી. કેટલાક તો કેવળ નિદ્રાને જ પ્રમાદ તરીકે ઓળખે છે. જો કે નિદ્રામાં પ્રમાદનું સંપૂર્ણ સ્વરૂપ આવી જાય છે તો પણ જનતા જે નિદ્રાને ઉદેશીને પ્રમાદ તરીકે ઓળખે છે તે નિદ્રાનું અપૂર્ણ સ્વરૂપ હોવાથી પ્રમાદ સાચી રીતે ઓળખાતો નથી. માનવજાત સમજી શકે તેવી પ્રમાદની સાદી વ્યાખ્યા ભૂલ

થાય છે અર્થાત્ પ્રમાદ એટલે ભૂલ. જે ભૂલે છે તે પ્રમાદી કહેવાય છે. સંસારમાં જે જીવો આ લોક અને પરલોક સંબંધી દુઃખ વેઠી રહ્યા છે અને આપત્તિ-વિપત્તિ ભોગવી રહ્યા છે તે બધું જ ભૂલનું જ પરિણામ છે. ચિંતા, શોક, આધિ-વ્યાધિ, દરિદ્રતા, કલેશ, જન્મ, જરા, મરણ વિગેરે જે કાંઈ જીવો અનુભવે છે તેનું મુખ્ય કારણ પોતાની ભૂલ જ છે. જ્યારે માનવી કોઈપણ પ્રકારના લાભને ઉદેશીને કાંઈપણ પ્રવૃત્તિ કરે છે અને નિષ્કૃણતા મેળવે છે ત્યારે કહેનાર કહે છે કે-તમે ભૂલ્યા. આમ નહીં પણ આમ કર્યું હોત તો તમને ધાર્યો લાભ મળત. કોઈ મેડા પર જવા દાદર ચઢતાં હોઠો પડે તો કહેશે કે તમે પગથિયું ભૂલ્યા; કોઈ ગામ જવા નિકળે અને દિશા બદલાતાં કોઈ મુસાફરને ગામનું અંતર પૂછે તો કહેશે કે તમે માર્ગ ભૂલ્યા; વેપાર કરતાં ખોટા આવી તો વેપાર કરતાં ભૂલ્યા; કોઈને પૈસા આપતાં વધારે આપી દીધા તો ગણતાં ભૂલ્યા; કોઈને ગાળ દીધી ને તમારો ખાઈ તો ભૂલ્યા. આવી ભૂલોને કેટલાક પ્રમાદ થયો એમ પણ કહે છે. આ પ્રમાણે બાહ્ય વ્યવહારમાં જ્યાં જ્યાં આપત્તિ-વિપત્તિ અથવા તો પ્રતિકૂળતા અનુભવવાના પ્રસંગો ઉપસ્થિત જાય છે ત્યાં ભૂલ-પ્રમાદને કારણ ગતાવવામાં આવે છે; પણ જ્યાં સુખ-સંપત્તિ અને અનુકૂળતા અનુભવાય છે ત્યાં ભૂલ કહેવાતી નથી.

જેમ કૃત્રિમ જીવનની બાધક અને ઘાતક

પ્રમાદમીમાંસા ।

૧૧

પ્રવૃત્તિ તથા માન્યતાઓ ભૂલ-પ્રમાદ તરીકે ઓળખાય છે તેમ નૈસર્ગિક જીવનની પણ ઘાતક અને બાધક પ્રવૃત્તિઓ તથા માન્યતાઓને સર્વજ્ઞના સિદ્ધાંતમાં પ્રમાદ તરીકે ઓળખાવી છે, અને તે અનાદિકાળની જીવની એક પ્રકારની ભૂલ છે, તેનું મૂળ કારણ મિથ્યાજ્ઞાન-મિથ્યાત્વ છે. મઘ-વિષય આદિ પ્રમાદના સહાયક-ઉત્પાદક-પ્રવર્તક છે, જીવ ભૂલતો આવ્યો છે તેની ભૂલના પોષક છે. માનવામાં અને વર્તવામાં જે નિરંતર ભૂલ કરે છે તેને દુનિયા મૂઠ કહે છે. તેમ માનવામાં અને વર્તવામાં અનાદિ કાળથી ભૂલ કરનાર જીવો સર્વજ્ઞની દૃષ્ટિમાં મિથ્યાદૃષ્ટિ-અજ્ઞાની તરીકે ઓળખાયા છે. અને તેઓ નિરંતર નૈસર્ગિક જીવન સુખ, આનંદ વિગેરે પોતાની સાચી સંપત્તિ ખોઈ રહ્યા છે તેમજ અનેક પ્રકારની આપત્તિ-વિપત્તિ તથા દુઃખોને સહન કરી રહ્યા છે.

પીતળને સોનું માની ઘરેણું ઘડાવનારને જાણ પુરુષો ભૂલવાનું બતાવે છે તેમ દુઃખને સુખ માની તેને મેળવવા પ્રયાસ કરનારની જ્ઞાની પુરુષો ભૂલ જ કાઢે છે અર્થાત્ પોતાના સંકેતોમાં પ્રમાદી કહે છે. પોતાના ધર્મોને છોડી દઈને જડના ધર્મોનો આદર કરનાર મોટી ભૂલ કરે છે. જડના ધર્મને આનંદ તથા સુખ સ્વરૂપ માનવા તે સૌથી મોટી ભૂલ-પ્રમાદ કહેવાય. જે પ્રમાદી છે તેના આત્મા ઉપર શબ્દાદિ જડના ધર્મોની ઘણી જ અસર થયા કરે છે; કારણ કે તેની માન્યતા જ ભૂલભરેલી છે. આંખ તથા કાનના વિષયમાં આસક્ત પ્રમાદી આનંદ અને સુખ મેળવવા આત્મશુભાતક પ્રવૃત્તિમાં અન્ય અણજાણને ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ બતાવી પ્રેરનાર મહાપ્રમાદી છે અને તે સોમલને સાકર માની તેનાથી મધુરું મિષ્ટાન્ન બને છે એમ બીજાને સમજાવી મિષ્ટાન્ન બનાવવા પ્રેરણા કરનાર જેટલી ભૂલ કરે છે તેના કરતા

અનંતગણી ભૂલ કરે છે. કારણ કે સોમલને સાકર માની ઉપયોગ કરનાર કરાવનાર બંને માત્ર દેહને છોડે છે, ત્યારે જડ ધર્મમાં આનંદ માનનાર મનાવનાર જ્ઞાનદર્શનાદિ પોતાની સાચી સંપત્તિ ખોઈને અનંતા જન્મ-મરણ કરે છે.

જ્યાં પ્રમાદ છે ત્યાં ધર્મ નથી અને જ્યાં ધર્મ છે ત્યાં પ્રમાદ નથી. જે આત્મા પોતાને ભૂલે છે તે પ્રમાદી કહેવાય છે અને જે ઓળખે છે તે અપ્રમાદી કહેવાય છે. અને તે જ ધર્મી કહેવાય છે; કારણ કે અપ્રમત્ત દશામાં વાસ્તવિક ધર્મ છે. અદ્વૈત જીવોએ માની લીધેલાં સુખ-આનંદ પોતાને ભૂલ્યા સિવાય મળી શકતાં નથી; કારણ કે પૌંદ્રગલિક સુખ-આનંદ ભૂલનું પરિણામ છે, અને એટલા માટે જ અંતમાં આપત્તિ-વિપત્તિના રૂપમાં પરિણત થઈ જાય છે, જેને લઈને જીવો જન્મ-મરણનાં દુઃખો ભોગવે છે. ઇંદ્રિયો સાથે અનુકૂળ પુંદ્રગલોના સંયોગમાં સુખ માનવું અને પ્રતિકૂળ સંયોગોમાં દુઃખ માનવું અર્થાત્ ઇંદ્રિય અને પદાર્થ બંને જડના સંયોગ-વિયોગમાં સુખ-દુઃખની શ્રદ્ધા રાખવી તે પ્રમાદ-ભૂલ નહીં તો બીજું શું હોઈ શકે? આવી ભૂલો કરનાર આત્મા પોતાના સમ્યગ્દર્શનાદિ શુભોનો વિકાસ કરી શકતો નથી.

પુન્ય કર્મ કે જે શુભ આશ્રવ કહેવાય છે તેને પૌંદ્રગલિક સુખની દૃષ્ટિથી ઉપાદેય માનનાર બહુ જ ભૂલે છે, કારણ કે જ્યાં સુધી જડ વસ્તુમાં ઉપાદેય બુદ્ધિ છે ત્યાં સુધી ચૈતન્ય ધર્મમાં હેય બુદ્ધિ રહેવાની જ. જડના ધર્મોનો અત્યંત આદર તે જ કરે છે કે જે પોતાના ધર્મને ભૂલે છે. જે પોતાને ભૂલે છે તે દરેક પ્રવૃત્તિમાં ભૂલવાનો જ. આવી મોટી ભૂલ કરનાર મહાપ્રમાદી જ્ઞાનીની પંક્તિમાં ભળી શકતો નથી. વીતરાગના વચનોથી જેટલું વિરુદ્ધ માનવું અને વર્તવું છે તેટલું ભૂલભરેલું છે. જે પ્રવૃત્તિ અને પરિણામ વિષયના પોષક હોઈને

મનગમતાં હોય તો પણ પ્રભુની આજ્ઞાના વિરોધી હોવાથી પ્રમાદનું ક્ષણ આપનારા છે. જ્ઞાની ભૂલે નહીં. ભૂલવું તે અજ્ઞાનનું પરિણામ છે, માટે જ્ઞાનીના વચન તથા વિચારોથી દરેક આત્માને સાચો લાભ જ મળે છે; પણ વૈર-વિરોધ, શોક, સંતાપ, અશાંતિ અને કલેશ કે જે પ્રમાદના અંગ ગણાય છે તેમાંનું કશુંયે હોતું નથી. જેથી કરી આત્મિક ગુણની હાનિ ન થતાં વિકાસ જ થાય છે. પ્રભુનો માર્ગ છોડી પોતાની મતિથી ચાલનાર ભૂલ્યા સિવાય રહેતો નથી છતાં તે માનની શિખવણીથી માને છે કે હું ભૂલતો જ નથી. આવી ભૂલ કરનાર અણબાણ મુમુક્ષુને પણ આ પ્રભુનો માર્ગ છે એમ સમજાવી પોતાની ભૂલના માર્ગ તરફ દોરે છે; કારણ કે તે મિથ્યાજ્ઞાનને લઈને પ્રમાદ સ્વરૂપ માન-મોટાઈ તથા ક્ષુદ્ર વાસનાનો કામી હોય છે કે જેને અણબાણ મુમુક્ષુઓ પાસેથી મેળવી શકે છે. પ્રભુના માર્ગમાં વિચરનાર અપ્રમાદીને આનંદનો ટોટો નથી અને સુખની ઉણપ નથી. અક્ષય-અખૂટ સુખ, આનંદ તથા જીવનના ભંડારની આવી તેમની પાસે જ હોય છે. પોતે અપ્રમાદી-ભૂલ મુક્ત હોવાથી ક્ષણવિનશ્વર સુખ તથા આનંદથી ઠગાતા નથી તેમજ પૌદ્ગલિક વસ્તુઓમાં સારા નરસાની લાવના ભુંસાઈ જવાથી સંકલ્પ-વિકલ્પરૂપ માનસિક અથડામણથી મુક્ત હોય છે.

લાવથી સૂતેલો જે કાંઈ કરે છે તે પણ બધુંયે ભૂલભરેલું જ હોય છે; કારણ કે લાવ નિદ્રાવાળો અણબાણ જ હોય છે એટલે સાચું ન જાણવાથી બધીયે પ્રવૃત્તિમાં ભૂલે છે. નિદ્રા એટલે ભૂલવું-પ્રમાદ, જેમ દ્રવ્યથી સૂતેલાને કાંઈ લાભ હોતું નથી તેમ લાવથી સૂતેલો વસ્તુને સાચી રીતે ઓળખી શકતો નથી. જે વસ્તુ જેવી હોય તેનાથી અવળી રીતે જાણે છે, એટલે સતમાં અસત અને અસતમાં સતનો આરોપ કરે છે. પૌદ્ગલિક વસ્તુઓમાં અછતા સુખનો

આરોપ કરે છે અને પૌદ્ગલિક વસ્તુઓના ત્યાગ સ્વરૂપ આત્મિક સુખમાં દુઃખનો આરોપ કરે છે. જેમકે-વિષયમાં સુખ માને છે અને ષટ્કર્મમાં દુઃખ માને છે, આવી રીતે વસ્તુને જાણવામાં અને માનવામાં લાવ નિદ્રાવાળો ભૂલે છે. જીવ અનાદિ કાળથી લાવ નિદ્રામાં પડેલો હોવાથી ભૂલમાં જ છે, તે જગતિમાં આખ્યા સિવાય પોતાની ભૂલ સુધારી શકતો નથી. જગતિ, અપ્રમત્તદશા, ભૂલ સુધારવી ત્રણે એક જ આત્મ સ્વરૂપને ઓળખાવનારા સંકેતો છે. સંસારમાં આત્માઓ અનેક વિકૃતિ સ્વરૂપવાળા જણાય છે તે બધુંયે લાવ નિદ્રાનું પરિણામ છે. જગ્યા સિવાય આત્માને શોધવાની પ્રતિજ્ઞા લઈને નિકળેલા ઘણા જીવો માર્ગ ભૂલીને જડ જગતમાં ભટકી રહ્યા છે અને આત્મસ્વરૂપની દિશાથી વિમુખ થઈ રહ્યા છે; કારણ કે અનાદિકાળની ભૂલ સુધારી નિરંતરના માર્ગની દિશા બદલ્યા સિવાય આત્માને મળી શકાતું નથી. અને જ્ઞાન-ચક્ષુ ઉઘાડી જોયા સિવાય આત્મા ઓળખી શકાતો નથી. જે જીવો અનાદિ કાળથી જાણેલા, માનેલા અને ચાલેલા માર્ગને જ સાચો માની અભ્યાસની પ્રબળતાથી છોડી શકતા નથી તેમને આત્મદર્શન થવાં હર્લિલ છે. જેમ ઊંઘતો દરિદ્રી માણસ સ્વપ્નમાં રાજ્ય મેળવી પોતાને સુખ સંપત્તિવાળો માને છે અને એક શાસન-કર્તા તરીકે પોતાને લેખે છે પણ પરિણામે તેમાંનું કશુંયે હોતું નથી તેમ સાચી સંપત્તિને કંગાળ લાવ નિદ્રામાં સૂતેલો બહારથી દેખાવમાં બધુંયે છોડી દઈને આડકતરી રીતે રૂપાંતરથી છોડેલી વસ્તુઓનો ઉપભોગ કરીને પોતાને ભલે ઉચ્ચ ગુણસ્થાનોમાં માને તેથી કાંઈ વિકાસની પંક્તિમાં ભળી શકતો નથી; કારણ કે જગ્યા સિવાય-ભૂલ સુધાર્યા સિવાય અનાદિકાળથી ચાલેલા માર્ગની દિશા બદલાતી નથી અને તે વગર તો બધુંયે નકામું છે.

સમ્યગ્દર્શન વિષે પ્રકીર્ણ જ્ઞેય

લેખક:—મુનિ શ્રી પુણ્યવિજયજી (સંવિજ્ઞ પાક્ષિક)

જ્ઞાન ચેતનાનો નિર્ચુકિત અર્થ— સમ્યગ્દર્શનમાં જે જ્ઞાન ચેતનાનો સદ્ભાવ માન્યો છે, તે જ્ઞાન ચેતનાનો નિર્ચુકિત અર્થ આ પ્રમાણે છે— ‘જ્ઞાનં ચેત્યતે અનયા’ અર્થાત્ જ્ઞાન-શુદ્ધાત્મા જે ચેતના દ્વારા બાણી શકાય તેને ‘જ્ઞાન ચેતના’ કહે છે. જ્ઞાન ચેતનાની શુદ્ધ આત્મામાં પ્રવૃત્તિ હોય છે. અથવા આત્મ-સ્વરૂપની ઉપલબ્ધિરૂપ સમ્યગ્જ્ઞાનને જ્ઞાન-ચેતના કહે છે.

સમ્યગ્દૃષ્ટિમાં પ્રવાહરૂપે લબ્ધિરૂપ જ્ઞાન ચેતના—યદપિ ત્રણ પ્રકારના સમ્યક્ત્વમાં ક્ષાયિક સમ્યગ્દૃષ્ટિ, અથવા ઉપશમ સમ્યગ્દૃષ્ટિની જ્ઞાન ચેતનામાં તરતમ ભાવની સંભાવના નથી, કિન્તુ ક્ષયોપશમ સમ્યક્ત્વને દેશઘાતિ પ્રકૃતિના ઉદયને લીધે ચલમલ આદિ દોષ ઉત્પન્ન થતાં હોવાથી જ્ઞાન ચેતનામાં તરતમભાવ હોય છે, તથાપિ જ્ઞાન ચેતનાની ધારા અને પ્રવાહમાં બાધા થતી નથી, કારણ કે જ્યાંસુધી સમ્યક્ત્વ રહે છે ત્યાંસુધી લબ્ધિરૂપ જ્ઞાનચેતના અવશ્ય રહે છે.

રસબંધની અપેક્ષાએ ત્રણેય સમ્યક્ત્વમાં એકત્વ—ત્રણ પ્રકારના સમ્યક્ત્વમાં સ્થિતિબંધકૃત અંતર છે, રસબંધકૃત અન્તર નથી, કારણ કે ત્રણેય સમ્યક્ત્વની અવસ્થાઓમાં મિથ્યાત્વનો અનુદય છે. એથી કરી મિથ્યાત્વ કર્મના રસબંધના અભાવની દૃષ્ટિથી ત્રણેય સમ્યક્ત્વ એક છે અને ત્રણે સમ્યક્ત્વોમાં મિથ્યાત્વનો અભાવ હોવાથી મિથ્યાત્વ કર્મની સાથે જ નષ્ટ હોવાવાળી સ્વાનુભૂત્યાવરણ—મતિ—

અજ્ઞાનાવરણ પ્રકૃતિનો પણ અભાવ થઈ જાય છે. અતઃ ત્રણેય સમ્યક્ત્વની અવિનાભાવી જ્ઞાન ચેતના અવશ્ય રહે છે. (પ્રકૃતિ, સ્થિતિ, રસ અને પ્રદેશ પૈકી રસબંધ જ અગ્રભાગ લગ્નવે છે તેની જ વિશેષતા છે એટલે અત્ર એની વિવક્ષા પ્રસ્તુત છે.)

લબ્ધિરૂપ જ્ઞાનચેતનાનો નિત્ય સંબંધ—સમ્યગ્દર્શન અને સમ્યગ્જ્ઞાન એ બન્નેમાં ઉત્પત્તિનો એક જ કાળ છે, તો પણ બન્નેમાં કાર્ય—કારણભાવ છે; કારણકે સમ્યગ્દર્શન હોય છતે જ જ્ઞાનમાં સમ્યક્પણ આવે છે. અતઃ જે સમયે મિથ્યાત્વ કર્મનો ઉપશમ, ક્ષયોપશમ કે ક્ષય હોય છે તે સમયે મિથ્યાત્વના અભાવની સાથે જ સ્વાનુભૂત્યાવરણ કર્મનો વ્યય યુગપત્ થતો હોવાથી ઉક્ત બન્નેની ઉપલબ્ધિ પણ યુગપત્ થાય છે. જ્યાંસુધી સમ્યક્ત્વનો સદ્ભાવ રહે છે, ત્યાંસુધી લબ્ધિરૂપ જ્ઞાન ચેતના પણ અખંડ ધારાએ અર્થાત્ અવ્યુચ્છિન્ન પ્રવાહે અવશ્ય હોય છે. એથી કરી સમ્યક્ત્વની સાથે જ્ઞાનચેતનાનો નિત્ય સંબંધ કહ્યો છે.

સમ્યક્ત્વની સાથે લબ્ધિ અને ઉપયોગરૂપ જ્ઞાનચેતનામાં સમવ્યાપ્તિ ને વિષમવ્યાપ્તિ—જેવી રીતે ભાવેન્દ્રિય અને ભાવમન એ બન્ને લબ્ધિ તથા ઉપયોગરૂપ હોય છે, તેવી રીતે સ્વાનુભૂત્યાવરણ કર્મના ક્ષયોપશમથી ઉત્પન્ન થવાવાળી જ્ઞાનચેતના પણ લબ્ધિ અને ઉપયોગરૂપ હોય છે. જો કે યુગપત્ નાના જ્ઞાનની લબ્ધિ રહે છે, કિન્તુ ઉપયોગ એક

સમય એક જ જાતિના જ્ઞાનનો હોય છે, અર્થાત્ જે સમયે સં દષ્ટિને કોઈ ઇન્દ્રિય ઉપયોગ કિંવા અન્ય કોઈ શ્રુતજ્ઞાનોપયોગ હોય છે તે સમયે શુદ્ધ આત્મા પ્રતિ ઉપયોગાત્મક જ્ઞાનચેતના હોતી નથી, તથાપિ લબ્ધિરૂપ જ્ઞાનચેતના અવશ્ય હોય છે. એ કારણથી જે સમયે સમ્યગ્દષ્ટિને ઉપયોગાત્મક જ્ઞાનચેતના નથી હોતી તે સમયે ઉપયોગાત્મક જ્ઞાનચેતનાના અભાવમાં લબ્ધિરૂપ જ્ઞાનચેતના નથી હોતી એમ કહી શકાતું નથી, કારણ કે લબ્ધિ અને ઉપયોગ એ બંનેમાં સમવ્યાપ્તિ નથી એથી ઉપયોગાત્મક જ્ઞાનચેતનાનો અભાવ લબ્ધિરૂપ જ્ઞાનચેતનાના નાશનું કારણ હોઈ શકતું નથી.

સ્વાનુભૂતિ લબ્ધિના અભાવમાં ઉપયોગનો પણ અભાવ હોય છે, કિન્તુ ઉપયોગના અભાવમાં લબ્ધિનો અભાવ હોવાનો નિયમ નથી. અતઃ સ્વાનુભૂતિવાળી લબ્ધિ અને ઉપયોગમાં વિષમવ્યાપ્તિ છે. જેવી રીતે સમ્યક્ત્વની ઉત્પત્તિની સાથે સ્વાનુભૂત્યાવરણ કર્મના ક્ષયોપશમ-જન્ય જ્ઞાનચેતના લબ્ધિની ઉત્પત્તિનો સહ-ભાવી નિયમ છે, તેવી રીતે સમ્યક્ત્વની ઉત્પત્તિની સાથે સદા સમ્યગ્દષ્ટિને શુદ્ધ આત્મા પ્રતિ જ ઉપયોગ રહે છે એવો નિયમ નથી. એ કારણથી સમ્યક્ત્વની સાથે સ્વાનુભૂત્યાવરણ કર્મના ક્ષયોપશમથી ઉત્પન્ન થવાવાળી જ્ઞાનચેતના લબ્ધિનો સહભાવી અવિનાશાવ છે. અને તે સહભાવી અવિનાશાવનું કારણ જ્ઞાનચેતનાની લબ્ધિ અને સમ્યક્ત્વની સમવ્યાપ્તિ છે. કિન્તુ સમ્યક્ત્વ હોયે છતે જ્ઞાનચેતનાનો ઉપયોગ હોય એવો નિયમ નથી. પણ જે જ્ઞાનચેતનાનો ઉપયોગ હોય તો તે સમ્યક્ત્વ હોયે છતે જ હોય; અન્યથા નહિ. એવો નિયમ છે. એ પ્રમાણે અગ્નિ અને ધૂમની સમાન સમ્યક્ત્વ અને જ્ઞાનચેતના ઉપયોગમાં વિષમવ્યાપ્તિ છે.

છદ્મસ્થને ઉપયોગરૂપ જ્ઞાનચેતનાનું અનિત્યત્વ લબ્ધિરૂપ જ્ઞાનચેતનાનું નિત્યત્વ—સ્વાનુભૂતિની સાથે સમ્યક્ત્વની વિષમવ્યાપ્તિમાં કારણ એ પણ છે કે—છદ્મસ્થ સં દષ્ટિને ઉપયોગાત્મક જ્ઞાન અનિત્ય છે, તથા કેવળીને ઉપયોગાત્મક જ્ઞાન નિત્ય છે. એથી કરીને ઉપયોગાત્મક સ્વાનુભૂતિની સાથે સમ્યક્ત્વની વિષમવ્યાપ્તિ છે અને જ્યાં સુધી છદ્મસ્થ સં દષ્ટિને સમ્યક્ત્વ રહે છે ત્યાં સુધી સ્વાનુભૂત્યાવરણ કર્મનો ક્ષયોપશમ અવશ્ય રહે છે. એ અપેક્ષાએ છદ્મસ્થ સં દષ્ટિએને લબ્ધિરૂપ સ્વાનુભૂતિ પણ નિત્ય કહેવાય છે. અતઃ લબ્ધિરૂપ સ્વાનુભૂતિની સાથે સમ્યક્ત્વની સમવ્યાપ્તિ છે.

મતિશ્રુતજ્ઞાન અપેક્ષાએ પ્રત્યક્ષ સમ્યગ્દષ્ટિને અર્થે આત્મપ્રત્યક્ષ—મતિજ્ઞાનાવરણના ક્ષયોપશમથી થવાવાળું આત્માના ઉપયોગને ભાવમન કહે છે. તથા એ ભાવમનને પણ ભાવ ઇન્દ્રિયોની સમાન લબ્ધિ અને ઉપયોગરૂપથી બે ભેદ હોય છે. વીર્યાન્તરાય સહિત મનોમતિજ્ઞાનાવરણના ક્ષયોપશમથી જે વિશુદ્ધિ થાય છે તેને લબ્ધિરૂપ મન કહે છે. તથા એ લબ્ધિપૂર્વક જે સન્મુખ હોવાવાળા મનને ઉપયોગરૂપ મન કહે છે.

સ્પર્શન, રસના, દ્રાણ, ચક્ષુ અને શ્રોત એ પાંચે ઇન્દ્રિયો કેવળ મૂર્તિક પદાર્થને જ અવગ્રહ, ઈહા, અવાય તથા ધારણારૂપથી વિષય કરવાવાળી છે. અને મન મૂર્ત તથા અમૂર્ત બે પ્રકારના પદાર્થોનો વિષય કરવાવાળું છે.

જે સમયે સંદષ્ટિ સ્વાનુભૂતિ કરે છે તે સમયે તેની પાંચે ઇન્દ્રિયોનો ઉપયોગ હોતો નથી, કિન્તુ એક ભાવમનનો જ ઉપયોગ હોય છે. મન દ્રવ્યમન અને ભાવમન બે પ્રકારનું માન્યું છે. તાત્પર્ય એ કે—સ્વાનુભૂતિના સમયે ઇન્દ્રિયજન્ય જ્ઞાન સમ્યગ્દષ્ટિને હોતું નથી.

ગુજરાતી સાહિત્યના બ્રહ્માઓ લેખક:— શ્રીયુત કુંગરશી ધરમશી સંપદ

ગુજરાતી ભાષાની પહેલાં અપભ્રંશ સાહિત્ય મોટા પ્રમાણમાં જૈન સાધુઓએ રચિત મળ્યું છે. આ અપભ્રંશ ભાષા દેશ ભાષા હતી. ગુજરાત, મારવાડ, માલવા સુધી એક જ અપભ્રંશ ભાષા ઉચ્ચારણે વપરાતી હતી. ઇટાલીયન વિદ્વાન ટેસીટોરીએ આ સર્વે પ્રાચીન ભાષાઓના મૂળતત્વોનો અતિ ઊંડો અભ્યાસ કરી એની સમાનતા દેખાડી દીધી છે. મીરાંબાઈના ભજનો મૂળ અપભ્રંશ ભાષામાં હતા. ગુજરાતમાં આવી

એમણે ગુજરાતી વેશ પહેર્યો. મારવાડમાં મારવાડી અને હિંદના મધ્યભાગ ઉપર એ ભજનોએ હિંદી સ્વરૂપ લીધું. ગુજરાતી અપભ્રંશ સાહિત્ય દસમા અને અગીઆરમા સૈકા સુધીનું મળ્યું છે, પરંતુ હમણાં એ ટીકાની સહાય વગર સમજવું મુશ્કેલ છે. આ સિવાય વિદ્વાનોએ આ અપભ્રંશ સાહિત્યના અભ્યાસ તરફ સુરુચિ બતાવી નથી. જૈન ભાષાઓએ મંદિરો પાછળ કરોડો રૂપિયા ખર્ચ્યા છે તે

એથી કરીને સિદ્ધ થાય છે કે-સ્વાનુભૂતિના સમયે અતીન્દ્રિય આત્માને પ્રત્યક્ષ કરવાને કેવળ મન જ ઉપયોગી છે. તથા સ્વાનુભૂતિની તત્પરતાની વિશેષ અવસ્થામાં તે મન જ જ્ઞાન, જ્ઞાત ને જ્ઞેય વિકલ્પથી રહિત સ્વયં જ્ઞાનમય થઈ જાય છે. અતઃ જ્ઞાનદ્વારા સમ્યગ્દષ્ટિ જીવને અતીન્દ્રિય આત્માનું પ્રત્યક્ષ હોવું યુક્તિયુક્ત છે.

જો કહાયિત્ એમ કહેવામાં આવે કે-મતિ-શ્રુતાત્મક ભાવમન સ્વાનુભૂતિના સમયે પ્રત્યક્ષ થાય છે, તો પછી સૂત્રમાં જે મતિજ્ઞાનને ઇન્દ્રિય અને અનિન્દ્રિયથી ઉત્પન્ન થતું હોવાથી તથા શ્રુતજ્ઞાનને મતિજ્ઞાનપૂર્વક ઉત્પન્ન થતું હોવાથી પરોક્ષ કહ્યું છે તે કથન અસિદ્ધ થશે તો એમ કહેવું ઠીક નથી; કારણ કે મતિશ્રુતાત્મક તે ભાવમનને સ્વાનુભૂતિના સમયે પ્રત્યક્ષ કહેવાનો એ જ અર્થ છે કે-સ્વાનુભૂતિના સમયે તે મતિ-શ્રુતજ્ઞાનાત્મક ભાવમન વિશેષ દશાપન્ન થતું હોવાથી અમૂર્ત થઈ જાય છે. એથી કરી એના દ્વારા થવાવાળું અમૂર્ત આત્માનું અતીન્દ્રિય પ્રત્યક્ષ શા માટે ન હોય? અવશ્ય હોય.

તાત્પર્ય એ કે-સ્વાત્મરસમાં મગ્ન હોવાવાળું ભાવમન જ સ્વયં અમૂર્ત થઈ સ્વાનુભૂતિના સમયે

આત્મપ્રત્યક્ષ કરવાવાળું કહ્યું છે. જેવી રીતે શ્રેણી ચઢતા સમયે જ્ઞાનની જે નિર્વિકલ્પ અવસ્થા થાય છે તે નિર્વિકલ્પ અવસ્થામાં ધ્યાનની અવસ્થાપન્ન શ્રુતજ્ઞાન તથા એ શ્રુતજ્ઞાનપૂર્વક મતિજ્ઞાન અતીન્દ્રિય પ્રત્યક્ષ હોય છે, તેવી રીતે જ સમ્યગ્દષ્ટિ જીવ એથી ગુણસ્થાનકથી માંડી સાતમે ગુણસ્થાનકવર્તી છે તેનું મન પણ મતિશ્રુતાત્મક ભાવમન પણ સ્વાનુભવના સમયે વિશેષ દશાપન્ન હોવાથી શ્રેણીના સમાન તો નહિ, કિન્તુ તે ભૂમિકાને યોગ્ય નિર્વિકલ્પ થઈ જાય છે. એથી કરીને મતિશ્રુતાત્મક ભાવમન સ્વાનુભૂતિના સમયે પ્રત્યક્ષ માન્યું છે, કારણ કે મતિ શ્રુત વિના કેવળજ્ઞાનની ઉત્પત્તિ હોતી નથી, કિન્તુ અવધિ, મનઃપર્યયના વિના હોય છે. આત્મસિદ્ધિને માટે મતિ અને શુભ શ્રુત એ બે જ્ઞાન જ આવશ્યક જ્ઞાન છે. તેથી મતિ અને શ્રુતજ્ઞાનને સ્વાનુભવના સમયે પ્રત્યક્ષ કહ્યું છે, તે ખરોખર છે. આત્મ પ્રત્યક્ષના અંગે કેવળજ્ઞાની અને છદ્મસ્થ સમ્યગ્દષ્ટિ વચ્ચે ફેર એટલો જ કે કેવળજ્ઞાની આત્માને સંપૂર્ણ પ્રત્યક્ષ બાળે છે, જ્યારે છદ્મસ્થ ભાવશ્રુતજ્ઞાનવડે પરોક્ષપણે બાળે છે અને અનુભવથી પ્રત્યક્ષ બાળે છે.

યોગ્ય છે, પરંતુ તેનો સોમો ભાગ પણ અક્ષર-મંદિરના જીર્ણોદ્ધાર પાછળ ખર્ચવો જોઈએ. પાટણ, જેસલમેર અને ધીબા જેન પુસ્તક-ભંડારોમાં હજી ઘણાં રત્નો અણુશોધાયલાં અંધકારમાં પડ્યા છે.

અપભ્રંશ સાહિત્ય બંગાળી, મરાઠી, હિંદી એ સર્વે સાહિત્યનું મૂળ છે. સંસ્કૃતથી પણ પ્રાકૃત વધારે પ્રાચીન હોવાની માન્યતા હવે દૃઢ થતી જાય છે. આ સર્વે ભાષાઓ પ્રાકૃત-માંથી નીકળી હોવી જોઈએ. મોટા પ્રમાણમાં અપભ્રંશ સાહિત્ય મળ્યું છે. એ સર્વે જો સારી રીતે સટીક પ્રકાશમાં આવે તો જૈન ધર્મ અને હિંદની ભાષાઓ સંબંધી એનાથી આપણા જ્ઞાનમાં ઘણો વધારો થાય એ નિસંશય છે. એવા પ્રયત્નો જરૂર થવા જોઈએ.

જૈન સાધુઓ કઠીન તપસ્યા કરતા હતા. એમનું જીવન ત્યાગ વૈરાગ્યમય હતું. એઓ લગભગ મોટે ભાગે વિદ્વાન હતા. અધ્યયન અને અભ્યાસ એ એમના પ્રિય વિષયો હતા. ઉપદેશ અને કથા એ એમના નિત્યકર્મોનાં અંગો હતા. ગુરુપરંપરાથી વિદ્યા મેળવવાને એમનો ચાલુ પ્રયત્ન રહેતો હતો. કોઈ વિદ્વાન બ્રાહ્મણ મળે તો એમને વેતન આપી એની પાસે અભ્યાસ કરતાં જૈન સાધુઓને જરા પણ સંકોચ થતો નહિ. એમણે વિદ્યા મેળવી, એનો વિકાસ કર્યો, એનું રક્ષણ કર્યું. જૈન સાધુઓએ ખુદ સાધુઓની પેઠે દૂર દૂરના દેશોમાં દેશાટન કરી વિદ્યાનો ફેલાવો કર્યો નહિ. જો એમણે એ પ્રયત્નો કર્યા હોત તો જરૂર એમને યશ મળત, પરંતુ શ્રી મહાવીરના સમય પછી જુદા જુદા જૈન સંપ્રદાયોના વિકાસ અને કઠીન આચારોને લીધે જૈન સાહિત્ય પરદેશોમાં વ્યાપક કરી શકાયું નથી.

હજી પણ આ સાહિત્ય અંધારામાં રાખી

રક્ષણ કરવા કરતાં એને મુદ્રણાલયના પ્રકાશમાં મૂકવું જોઈએ. જૈન ધર્મ એ આંતરજાતિના આચારનો ધર્મ છે. પરંતુ પાછળથી બાહ્ય શૈલ્ય ઉપર જૈન સંપ્રદાયોએ વિશેષ ભાર દેવાથી જૈન ધર્મ પરદેશોમાં પાંગર્યો નથી. હિંદમાં પણ એક વખતનો વ્યાપક આ ધર્મ પોતાની સંકુચિત સાંપ્રદાયિકતાઓ અને વાડાઓને લીધે માત્ર પંદર લાખ અનુયાયીઓમાં જ અટક્યો છે.

શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય અપભ્રંશ સાહિત્યના વાદ્મિકી નથી. એમની પહેલા અનેક જૈન સાધુઓએ એ સાહિત્યને અપનાવ્યું છે. વિક્રમની આઠમી અને દસમી સદી વચ્ચે સ્વયંભૂદેવ પહેલા પણ જૈન અપભ્રંશ સાહિત્ય અસ્તિત્વમાં હશે પણ તે સંબંધી શોધખોળ કરવી જરૂરની છે. અગાઉના લેખમાં સં. ૧૦૭૬ સુધીમાં રચાયેલા સાહિત્યની સહેજ રૂપરેખા દેખાડી છે. તે પછી નીચે મુજબ સાહિત્ય મળ્યું છે પરંતુ આ ટીપ અધૂરી છે. એનાથી ઘણાં વિશાળ પ્રમાણમાં અપભ્રંશ સાહિત્ય જૈન મુનિઓએ રચ્યું હતું.

બારમી સદીમાં “જયતિહુયણ” નામે કાવ્ય સ્તોત્ર અભયદેવસૂરિએ રચ્યું છે. સં. ૧૧૨૩ માં વિલાસવદ્ રચાય છે. આમાં કથા સાથે વર્ણન પણ સારું છે. જૈન મુનિઓ કાવ્યોની સાથે અલંકારો જાણતા હતા. ક્યારે ક્યારે સરસ વર્ણનો લખે છે. અપભ્રંશ ભાષા હમણાં અંધકારમાં હોવાથી એમની કદર થતી નથી. નહિં તો કાવ્યો તરીકે ઘણાં પ્રસાદીવાળાં જરૂર છે. કેટલાંક સામાન્ય ધાર્મિક વલણવાળા પણ છે.

શ્રી દેવચંદ્રસૂરિ શ્રી હેમાચાર્યના ગુરુ હતા. એમના રચેલાં પ્રાકૃત ભાષાના કેટલાંક ગ્રંથો મળે છે. શ્રી સૂરિજીએ ૭ કડવામાં “સુલસા-ખ્યાન” રચ્યું હતું. સંવત ૧૧૬૦ માં શાંતિનાથ ચરિત્રમાં પણ અપભ્રંશ ભાગ મળે છે. એ કાવ્ય હેમસૂરિનું રચેલું છે. વર્ધમાનસૂરિએ ઉપલા જ

સમયમાં રચેલ “રૂપલચરિત્રમાં” અપભ્રંશ કવિતાનો ભાગ છે. ઈ. સ. ૧૧૯૯ માં લક્ષ્મણ-ગણિએ રચેલ “પ્રાકૃત સુપાસનાહ ચરિત્ર”માં પણ અપભ્રંશ કાવ્યો આવ્યાં છે. આ સમયે સંસ્કૃત અને અપભ્રંશ બંને ભાષાઓનો જૈન કવિઓએ ઉપયોગ કર્યો છે. આ સમયના જૈનોના ગૃહસ્થવર્ગમાં એકેય લેખક કે તેના પુસ્તકો મળ્યાં નથી. બધી સાધુમહારાજોની કૃતિઓ જ હતી. એટલે જૈન સંઘનો ગૃહસ્થ અંગ તે સમયે પણ વિદ્યાની ઉપાસનામાં ઉદાસીન હતો એમ લાગે છે.

અપભ્રંશનો ઉપયોગ આ શતકમાં જૈન સાધુઓએ સારાં પ્રમાણમાં કર્યો છે, પરંતુ લોકોની સામાન્ય ભાષા અને વિદ્વાનોની કૃતિઓની ભાષામાં જરૂર ફરકરહેતો હોવો જોઈએ. આ શતકમાં માણિક્ય પ્રસ્તારિકા પ્રતિબદ્ધ રાસ, સંદેશરાસ વગેરે રચાયાં છે. એ જ સમયમાં જિનદત્તસૂરિએ ચર્ચરી, ઉપદેશરસાયનરાસ અને કાલસ્વરૂપ કુલક રચેલ છે. કાળસ્વરૂપ કુલકની પ્રત સંવત ૧૧૯૧ માં ઉતારેલી છે.

જૈન ગ્રંથોમાં સતીઓના શીલનું વર્ણન ઘણું સારું આવે છે, પરંતુ આપણાં ગુજરાતી સાહિત્યમાં એ જૈન સતીઓને લગભગ વિસારી દેવામાં આવી છે. તેનો દોષ જૈનોના પ્રમાદ ઉપર છે. શ્રી નેમિનાથના પત્નીથી બીજી મોટી સતી મળતી મુશ્કેલ છે. એવી જૈન સતીઓ ઘણી થઈ છે. ઘાહિલના અપભ્રંશ કાવ્ય “પઉમસિરિ ચરિત્ર”માં સતીના શીળનું શ્રેષ્ઠ વર્ણન છે. આ જ સમયમાં થયેલા વાહિદેવસૂરિએ પોતાના શુરુ મુનિચંદ્રસૂરિ ઉપર સ્તવન રચ્યું છે, પરંતુ જૈનેતરો માટે એની ઉપયોગિતા નથી.

વિદ્વાનોએ આઠમી સદીથી બારમી સદી સુધી અપભ્રંશ ભાષામાં રચાયેલાં અનેક ગ્રંથોનું પ્રકાશન કરવું જોઈએ. કેટલાંક ગ્રંથો સર્વ જનતાને ઉપયોગી છે. કેટલાંક જૈનોની ધાર્મિક શ્રદ્ધાને માટે છે. કેટલાક હમણાંના જમાનાની સંસ્કૃતિને સહાયક નથી, પરંતુ ભાષાદૃષ્ટિએ સર્વે અન્વેષણ કરવા યોગ્ય જરૂર છે. અલ્પાત આજના ચરમાથી તે સમયના ગ્રંથોની પરીક્ષા કરી શકાય નહિ. તે સમયના દેશ, કાળ અને વસ્તુની આપણે સમગ્રભાવે તુલના કરવાની છે. તેમ તે સમયે વિદ્વત્તા, વાંચન, વિચાર અને સમીક્ષા બહુ પરિમિત ક્ષેત્રમાં વિસ્તરેલા હતા. ખાસ જૈન દૃષ્ટિથી જૈન સાધુઓ માટે જ લખાયેલાં હતાં. જૈન સાધુઓની બહાર જૈન સંઘ પણ આ સુંદર પ્રસાદીનો ભોક્તા નહોતો.

આ સાધુઓની કૃતિઓ સુકી ધાર્મિક નહોતી. પરંતુ એમના લેખો ધાર્મિક પટ નીચે રસિક વિગતો પૂરી પાડતાં હતાં. પ્રવાસ, વ્યાકરણ, અલંકાર, ઉપમા અને નવે રસોનું વર્ણન એમના પુસ્તકોમાં આવતાં હતાં. ઘણાંબરાં પુસ્તકો, તાડપત્રો, ભોજપત્રો ઉપર લખાતા હતા. એ માટે જૈન સાધુઓ સારાં લઢીયા રાખતા હતા. સરસ્વતીની ઉપાસના માટે એમને સર્વે સાધનો જૈન સંઘ પૂરાં પાડતું હતું. આતુર્માંસ સિવાય જૈન સાધુઓ કયાંયે એક સ્થળે વસ્તી શકતા નહોતા. એટલે એમને પુસ્તકો જીવ પ્રમાણે સાચવી સાથે રાખવા પડતા હતા. પુસ્તકો વિષે એમને અત્યંત શ્રદ્ધા અને પૂજ્ય-બુદ્ધિ હતા.

[ક્રમશઃ]

અહિંસાનો આદર્શ

લેખક: મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ (ત્રિપુટી)

આપણે, પર્યુષણા મહાપર્વ આવે છે અને પર્યુષણા મહાપર્વનાં કર્તવ્યો યાદ કરીએ છીએ. પર્યુષણાપર્વનાં મુખ્ય કર્તવ્યો દર વર્ષે આપણે સાંભળીએ છીએ પરંતુ એ મહાપર્વનાં ધર્મકાર્યો કરવા છતાં યે જે અંતરની શુદ્ધિ થવી નોંધએ, હૃદયનો મેલ જવો નોંધએ, એ નથી જતો એ ઓછા આશ્ચર્યની વાત નથી. ખાસ કરીને ૧ ચૈત્યપરિપાટી, ૨ સમસ્ત સાધુ-વંદન, ૩ સંવત્સરી પ્રતિક્રમણ, ૪ પરસ્પર સ્વામિ-ભાઈઓ સાથે ક્ષમાપના અને ૫ અઠ્ઠમનો તપ. આ સાથે જ પવિત્ર શ્રીકલ્પસૂત્રનું શ્રવણ આદિ ધર્મક્રિયાઓ યથાશક્તિ જરૂર કરીએ છીએ, પરંતુ ક્ષમાપનામાં આપણે જેવી રીતે લક્ષ આપવું નોંધએ તે નથી આપતા.

આપણે અહિંસા પરમો ધર્મને માનીએ છીએ પરંતુ સાચી અહિંસા હજી આપણા જીવનમાં ઉતરી નથી. સાચો અહિંસક રાગ અને દ્રેષને વશીભૂત થઈને પણ કોઈ પણ જીવને હુ:ખી ન કરે, તેની સાથે વૈર કે વિરોધ ન રાખે, સંવત્સરી પ્રતિક્રમણ કરી, સર્વ જીવોને ખમાવતાં.

શામેમિ સઘ્ન જિવે, સઘ્ને જિવા સમંતુ મે ।
મિત્તિ મે સઘ્ન મૂણસુ, વેરં મઝ્ઝં ન કેણહ ॥ ”

આવું ઉચ્ચારીએ છીએ કિન્તુ આપણા હૃદયમાં ક્ષમા, મૈત્રી, પ્રેમ કે સ્નેહ નથી જણાતાં. વિરોધી પ્રતિ પણ આપણે મૈત્રીભાવ રાખવાનો

હોય છે. “મિત્તિ મે સઘ્ન ભૂએસુ” કહેવા છતાં યે મૈત્રી નથી જણાતી. અહિંસાનો સાચો આદર્શ એ જ કહેવાય કે સંસારના પ્રાણી પ્રતિ પ્રેમ સ્નેહ અને મૈત્રી આપણા રૂવાંડે-રૂવાંડે ભરી હોય.

પર્યુષણા મહાપર્વમાં આપણે “અમારી પડહ ”ની ઉદ્ઘોષણા કરાવવાની છે. “અમારી ” નું યથાર્થ સ્વરૂપ આપણે સમજીએ અને જીવનમાં ઉતારીએ તો જ આપણે “અમારી પડહ ” ની ઉદ્ઘોષણા સુંદર રીતે કરાવી શકીએ. ખીજા જીવોને બચાવીએ છીએ, માછલાં છોડાવીએ, પક્ષીઓ અને પશુઓને છોડાવીએ, ગરીબોને દાન આપીએ આવું ઘણું કરીએ છીએ પરંતુ આપણે પોતે અહિંસક નથી થતાં. આપણા હૃદયમાં રહેલો ક્રોધ-વૈર અને ઇર્ષ્યાનો અગ્નિ આપણે શાંત નથી કરતાં. એક બાબત સંઘ સમક્ષ ખમાવીએ છીએ; સર્વ જીવ કંઈ શાસનરસીનું પદ પ્રેમ અને ભક્તિથી લલકારીએ છીએ; અહિંસા પળાવીએ છીએ ત્યારે ખીજા બાબત વૈર અને વિરોધની ભઠ્ઠી આપણા હૃદયમાં જલતી રાખીએ છીએ. આવા વિરોધાભાસ આપણે કયાં સુધી નભાવીશું એ તો વિચારો ?

યાદ રાખજો એક બાબત પુણ્યના પુનઃ જમાવીશું અને ખીજા બાબત રાગ અને દ્રેષને વશીભૂત થઈ ક્રોધ દ્રેષ ઇર્ષ્યા અને અસુયાની

ઉપાસના કરતા રહીશું તો આ દ્વેષાગ્નિ-વૈરાગ્નિ આપણા પુણ્યપુંજને બાળીને ભસ્મ કરતાં વાર નહિ લગાડે.

આપણે જેમ દ્રવ્ય અહિંસા પાળીએ છીએ; જેમ દ્રવ્ય ક્ષમાપના કરીએ છીએ તેમ ભાવ-અહિંસા, ભાવ ક્ષમાપના, ભાવ ઉપશમની પુરે પુરી જરૂર છે. દ્રવ્ય એ ભાવનું સાધન જરૂર છે પરંતુ આપણી અજ્ઞાનતા, અહિંતા આપણને એ ઉચ્ચમાર્ગે જતાં અચકાવે છે. આપણે જગતને અહિંસાનો સંદેશ તો જ પહોંચાડી શકીએ કે આપણે સાચા અહિંસક બનીએ. સાચા અહિંસક બનનારે સંસારના પ્રાણીમાત્ર પ્રતિનો વૈર ને વિરોધ છોડવો જ પડશે.

“ અહિંસા પ્રતિષ્ઠાયાં વૈરત્યાગઃ ” જ્યારે યથાર્થ અહિંસાના આપણે પાલક થઈશું, આપણને કોઈ પ્રતિ વિરોધ કે વૈર નહિં રહે, એટલું જ નહિં પરંતુ અન્યાન્ય પ્રાણીઓ પણ આપણી સમક્ષ અવૈરી બની જશે. પરંતુ આપણા દીલમાં ચોર પેઠો છે, અંદર શયુ બેઠો છે જેથી આપણે વૈર-વિરોધ નથી ત્યજી શકતા, નથી ત્યજવી શકતા.

સાચા અહિંસકમાં આ ભાવના પ્રગટે છે:-
**सर्वेऽपि सन्तु सुखिनः सर्वे सन्तु निरामया ।
 सर्वे भद्राणि पश्यन्तु मा कश्चित् पापमाचरेत् ॥**

સર્વ જીવો સુખી થાઓ, સર્વ જીવો રોગ-રહિત (દ્રવ્ય ને ભાવથી) સર્વ જીવો કલ્યાણ પામો; અને કોઈ પણ જીવ પાપ ન આચરે.

કેવી ઉદાત્ત અને ઉદાર ભાવના છે ?

જે જૈનધર્મ પ્રાણીમાત્રનું કલ્યાણ ઇચ્છે, પ્રાણીમાત્રની કલ્યાણકામના કરાવાનું શીખવે એ જ ધર્મના આપણે અનુયાયી વૈર, વિરોધ,

દ્વેષ, ઇર્ષ્યા, અસુચા અને કલહને કેમ રાખી શકીએ ?

ખરેખર અહિંસાનો આદર્શ એ જ છે કે પ્રાણીમાત્ર પ્રતિ આપણામાં મૈત્રી, પ્રમોદ, કારુણ્ય અને માધ્યસ્થ ભાવના બાળે. નીચેના શ્લોકોમાં એ જ વસ્તુ કહી છે—

**मैत्री सकलसत्त्वेषु, प्रमोदो गुणशालिषु ।
 माध्यस्थमविनेयेषु, करुणा सर्वं देहिषु ॥ ૧ ॥
 धर्मकल्पद्रुमस्येता मूलं मैत्रयादि भावना ।
 यैर्न ज्ञाता न चाभ्यस्ताः, सतेषामतिदुर्लभः ॥૨॥**

ભાવાર્થ—સર્વ જીવોની સાથે પ્રેમ-સ્નેહ રાખવો તે મૈત્રીભાવના છે.

દરેક ગુણી જીવોને જોઈ આનંદ-હર્ષ પામવો તે પ્રમોદભાવના છે.

કોઈપણ અકૃત કરનારા જીવોને જોઈ તેની ઉપેક્ષા કરવી તે માધ્યસ્થભાવના છે.

અને સર્વ પ્રાણીઓ ઉપર દયા રાખવી તે કરુણાભાવના છે. આ મૈત્રી આદિ ભાવનાઓ ધર્મરૂપી કલ્પવૃક્ષનું મૂલ છે. આ ભાવનાઓ જે જીવે બાણી નથી, જે જીવોએ આ ભાવનાઓ અભ્યાસ કર્યો નથી (આચરણમાં નથી ઉતારી) તેને ધર્મરૂપી કલ્પવૃક્ષની પ્રાપ્તિ થવી હર્લભ છે.

મહાનુભાવો ! આપણે પર્યુષણ મહાપર્વનો આ સંદેશ, આ અહિંસાનો આદર્શ જીવનમાં ઉતારીએ તો આ લોક અને પરલોકમાં આપણું કલ્યાણ થાય. બસ સર્વ જીવો આ વસ્તુ પામી દ્રવ્ય અને ભાવથી અહિંસક બને; અહિંસાનો આદર્શ શીખે એ શુભેચ્છાપૂર્વક વિરમું છું.

ॐ શાંતિઃ શાંતિઃ શાંતિઃ ।

.....વર્તમાન સમાચાર.....

બીકાનેરને આંગણે યુગવીર આચાર્યદેવનું ચાતુર્માસ.

પૂજ્યપાદ વિશ્વવિભૂતિ યુગવીર આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મ. તથા પૂજ્યપાદ પ્રખરશિક્ષાપ્રચારક આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયલક્ષિતસૂરિજી મ. અને પૂજ્યપાદ આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજય-વિદ્યાસૂરિજી મ. આદિ ઠાણા ૧૪ તું તથા વયોવૃદ્ધ પ્રવર્તીણી સાધ્વીજી શ્રી દેવશ્રીજી મ. આદિ ઠાણા ૧૫ તું ચાતુર્માસ બીકાનેર શહેરમાં નિશ્ચિત થયું છે. જ્યારથી આ યુગવીર આચાર્યદેવના પગલા થયા છે ત્યારથી અનેક ધર્મોન્નતિના શુભ કાર્યો થઈ રહ્યા છે. આજસુધી શ્રી નવપદ ઓલી મહોત્સવ, દીક્ષા મહોત્સવ, પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવાદિ કાર્યો એવા ઉત્સાહ અને સમારોહપૂર્વક થયા છે કે બીકાનેરના ઇતિહાસમાં ચિરસ્મરણીય રહેશે.

શ્રી જૈન શ્વે. આચંબિલ ખાતુ:—આટલા મોટા શહેરમાં જૈનીઓની બહુસારી વસ્તી હોવા છતાં આચંબિલ ખાતા જેવી એકે સંસ્થા અહીં નહોતી હવે પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવના સદુપદેશથી શ્રી જૈન શ્વે. આચંબિલ ખાતાની શરૂઆત થઈ છે. જેમાં પ્રતિદિવસ અનેક ભવ્યાત્મકો આચંબિલ કરી કર્મોનો નિર્જરા કરે છે.

પરમ પવિત્ર શ્રીમદ્ ભગવતીજી સૂત્રની વાચના.

અહીંના સકલ સંઘ તથા ખાસ કરીને અહીંના કરોડાધિપતિ રામપુરીયા શેઠાના અત્યંત આગ્રહથી શ્રાવણ વદિ ૭ થી વ્યાખ્યાનમાં પંચમાંગ શ્રીમદ્ ભગવતી સૂત્રની શરૂઆત થઈ છે અને ભાવનાધિકારે શ્રીચંદ્રેવલીચરિત્ર વંચાય છે. શ્રાવણ વદિ ૬ ના દિવસે રામપુરીયા શેઠ સમારોહ પૂર્વક શ્રીમદ્ ભગવતી

સૂત્રને પોતાના ઘેર લઈ જઈ રાત્રિજગરણ પ્રભાવના કરી હતી. વદિ ૭ ના દિવસે સકલ સંઘ સાથે સમારોહ પૂર્વક લાવી સાચા મોતીઓનો સાથીઓ કરી સોનામોહરોથી જ્ઞાન પૂજન કરી શ્રી આચાર્યદેવને વોહરાવયું હતું અને વાસક્ષેપ નંખાવ્યો હતો.

શ્રી ગુરૂદેવની અમૃતમય દેશનાનો લાભ શ્રોતાવર્ગ સારી સંખ્યામાં લઈ રહ્યા છે. તે દિવસે શ્રીફળની પ્રભાવના રામપુરીયા સેઠો તરફથી થઈ હતી.

શ્રી સંક્રાંતિ મહોત્સવ:—શ્રાવણ વદિ ૧૧ તું સંક્રાંતિ મહોત્સવ હોવાથી પંજળના અનેક ગ્રામ નગરોથી ભાવિક સંખ્યાનો સારી સંખ્યામાં દસમના દિવસે આવી પહોંચ્યા હતા. એકાદસિના સુપ્રભાતે ૭ વાગતાં સભામંડપ જનતાથી ચિકાર ભરાઈ ગયો હતો અને પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ પોતાના શિષ્યમંડળ સહિત પધારી વ્યાખ્યાન વેદિકા ઉપર ગિરાજમાન થયા હતા. પંજળી ભાઈઓના દેવગુરૂ સ્તુતિરૂપ ભજનો થયા બાદ પૂજ્યપાદ શ્રી આચાર્યદેવે મહા મંગલકારી પ્રત્યક્ષ પ્રભાવી અનેક સ્તોત્રો સંભળાવી આજ સૂર્યદેવ મિથુન રાશિમાંથી સંક્રમણ કરી કર્ક રાશિમાં આવ્યા છે તેથી શ્રાવણ માસ આજથી શરૂ થયો છે અને આ માસમાં જે તિર્થંકર ભગવાનોના જે જે કલ્યાણકે થયા છે તેના નામો સંભળાવી તેની આરાધના માટે ઉપદેશ આપ્યો હતો. અને ખાસ કરી આ માસમાં શ્રાવણ સુદિ ૫ ના દિવસે બાલપ્રહાર્યારી શ્રી નેમિનાથ ભગવાનનું જન્મ કલ્યાણક હોવાથી શ્રીસંધને આ માસમાં ચતુર્થવ્રત (બ્રહ્મચર્ય વ્રત) પાળવા ઉપદેશ આપ્યો હતો. અનેક શ્રાવકોએ સંપુર્ણ માસમાં તથા તિથિના દિવસે બ્રહ્મચર્યવ્રત પાલણ કરવાનો નિયમ લીધો હતો.

શહેરમાં આ માસમાં દશ ઉપવાસ, નૌ, અઘાઈ, સાત, પાંચ, ચાર, અઠમ, છઠ્ઠ આદિની તપશ્ચર્યા સારી થઈ છે. એક સાધ્વીજી મહારાજને ચૌદ ઉપવાસ છે.

દર્શનાર્થે:—પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવના દર્શનાર્થે જેક સુદમાં અમદાવાદના ઝવેરી શાહ ભોગીલાલ તારાચંદ લસણીઆના કુટુંબીજનો લગભગ ૩૦ ની સંખ્યામાં આવ્યા હતા. તથા સાંભરના જ્યુડિશલ સુપરિન્ટેન્ડેન્ટ શ્રીમાન મગરૂપચંદજી સા. બંડારી

પણ આવ્યા હતા. તદુપરાંત મુંબઈ, અમદાવાદ, પાટણ, મીયાગામ, પાટણ, જંજૂસર, કપડવંજ, ખડોદ, બેધપુર, સાદડી, દેસુરી, ખુડાલા, બરલુટ, આકોલા આદિ કેટલાક ગ્રામ-નગરોના ભાવિક સંજ્ઞનો આજસુધી આવી ગયા છે તથા પંજાબી ભાઈઓ તો દર મહિને આવે છે અને દેવગુરુની ભક્તિનો લાભ લઈ જાય છે.

સાહાર સ્વીકાર

નીચેના ગ્રંથો આ સભાની ફી લાઇબ્રેરી માટે નીચેના મહાશયો તરફથી ભેટ મળ્યા છે તે આજાર સાથે સ્વીકારવામાં આવે છે.

૧ ધન્ય જીવન—શ્રીયુત સોમચંદ ડી. શાહ માનદ મંત્રી. શ્રી જૈન સ્વાધ્યાય મંદિર, કિંમત રૂ. ૧-૩-૦ લેખક મુનિરાજ શ્રી કનકવિજયજી મહારાજ.

૨ પ્રથમ કર્મગ્રંથ—પદ્મમય અનુવાદ-વિવેચન ટીપ્પન કાષ્ટકાદિ વિભૂષિત: વિવેચન કર્તા મુનિરાજશ્રી દક્ષવિજયજી મહારાજ. કિંમત જી આના.

૩ તત્ત્વાર્થ સૂત્ર—ગુજરાતી વ્યાખ્યા સહિત. વિવેચક પંડિતજી સુખલાલજી. પ્રકાશક શ્રી જૈન સાહિત્ય પ્રકાશન સમિતિ, C/o ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ, અમદાવાદ કિંમત રૂ. ૧-૮-૦

૪ શ્રી ઉજ્જવ્યાય જૈન કન્યાશાળાનો સં. નો રિપોર્ટ તેની કમીટી તરફથી.

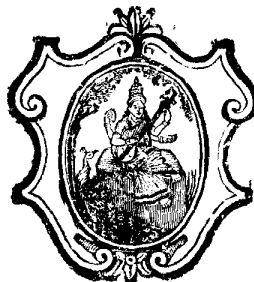
શ્રી ચૈત્યવંદનભાષ્યનો જંદોબદ્ધ ભાષાનુવાદ ટિપ્પણ સહિત. રચયિતા મુનિરાજ શ્રી સુશીલ-વિજયજી તરફથી.

ધર્મ મંગળ—વ્યાખ્યાનકાર ઉપાધ્યાય શ્રીદેવ-ચંદ્રજી મહારાજ તરફથી સંપાદક શ્રીયુત સુશીલ.

એક અર્વાચીન સંત—(શ્રી જીહ્વિસાગરજી સરિ)ની સાહિત્યસેવાનો નિબંધ તૈયાર કરનાર મણિલાલ મોહનલાલ પાદરાકર તરફથી.

યુગવીર આચાર્ય—(શ્રીમાન આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી) જીવન ચરિત્ર. લેખક: શાહ ફૂલચંદ હરિચંદ, સુપ્રી. શ્રી યશો. જૈન ગુરુકુલ, પાલીતાણા તરફથી (પ્રકાશક શ્રી આત્માનંદ જૈન સભા મુંબઈ) મૂલ્ય રૂ. ૨-૦-૦.

શ્રી વિજ્યાનંદ વાર્ષિક અંક પ્રકાશક શ્રી આત્માનંદ જૈન સભા મુંબઈ તરફથી.

કલકત્તાના અગ્રગણ્ય દાનવીર કરોડપતિનું દુઃખદ અવસાન.

કલકત્તાખાતે તા. ૭ મી જુલાઈના રોજ અપોરના એ વાગ્યાના ગુમારે દાનવીર બાબુસાહેબ શ્રી બહાદુરસિંહજી સીંધીસાહેબનું ૫૯ વર્ષની વયે અતિશય ખેદજનક અવસાન થવાથી જૈન સમાજમાં ઘણો જ ખેદ પ્રસર્યો છે. જૈનો એકલા જ નહિ પરંતુ સારું

સાહિત્યપ્રેમને પુરો પાડવા માટે તથા જૈન સમાજને મદદરૂપ થવા માટે એ મહાન ગર્ભશ્રીમંત પ્રખર દાનવીર મહાશય (૧) જૈન પુસ્તક પ્રચારક મંડળ, આગરા (૨) શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુલ, પાલી-તાણા. (૩) જૈન વિદ્યાભવન, ઉદયપુર. (૪)

જૈનભુવન, કલકત્તા. (૫) જૈન ધર્મ પ્રચારક સભા, માનભુમ. (૬) જીયાગંજ, લન્ડન મીશન હોસ્પીટાલ (૭) બનારસ હિંદુ વિશ્વવિદ્યાલય આદિ અનેક સંસ્થાઓને કુલ રૂ. ૫૦૦૦૦) થી પણ વધારે દાન આપી ચુક્યા છે.

વળી પોતાના સ્વર્ગીયપિતાશ્રી શ્રીયુત્તાલચંદ્રજી સીંધીના ધનીષ્ઠ પરિચય વાળા તેમજ બનારસ હિંદુ યુનિવર્સિટીના અધ્યાપક પંડિત સુખલાલજી જોડે એમને ઘણો જ પરિચય હતો, તેટલામાં તો કવિવર શ્રી રવીન્દ્રનાથ ટાગોર તેમને મળ્યા ને પોતાના શાંતિની-કેતનમાં જૈન શિક્ષા માટે એક વિભાગ ખોલવાની પોતાની ઇચ્છા બાબુ સાહેબને જણાવી. તરત જ કવિવરનું વચન મંજુર કરી પોતાના સ્વર્ગીય પિતાની યાદગીરી માટે તેમનો ત્રણ વર્ષનો ખર્ચ ઉપાડી લઈ હજારો રૂપિયાનું દાન કરી કવિવરની ઇચ્છા પૂર્ણ કરીને જૈન સંસ્કૃતિ તેમાં હંમેશ માટે દાખલ કરાવી આપી. આપણા જૈનોને એક અભિમાન કરવા જેવી વાત છે કે જે ધનથી પણ જૈન ધર્મનો પ્રચાર કરવા

હિંદુસ્તાન એક મહાન અણમૂલું રત્ન ગુમાવી બેઠી છે. ધાર્મિકપ્રેમ સાથે સમાજપ્રેમ તેમની નસેનસમાં હતો. અને દયારૂપી નદી તેમના હૃદયમાં હરહંમેશ અમૃતઝરણાની પેઠે ચાલ્યા જ કરતી હતી.

જીવનની ટૂંકી રૂપરેખા

તેઓશ્રીનો જન્મ ઇ. સ. ૧૮૮૫ માં અજીમગંજમાં અગ્રગણ્ય ગણાતા સીંધી પરિવારમાં થયો હતો.

હંમેશાં તત્પર જ હતા.

સાહિત્ય તથા સંસ્કૃતિના મહાન પ્રેમી બાબુ સાહેબે વિદ્વાન મુનિશ્રી જિનવિજયજીની અધ્યક્ષતા નીચે સીંધી જૈન ગ્રંથમાળા સ્થાપિત કરી જેને માટે તેઓશ્રી રૂ. ૫૦,૦૦૦ લગભગ ખર્ચ કરી ચુક્યા છે. જેના કળાસ્વરૂપ તે ગ્રંથમાળામાં અમૂલ્ય ગ્રંથો

છપાઇ ચુક્યા છે જેમાં પંડિત વીન્ટરનીઝ જેવા વિદ્વાનોએ પ્રશંસા પણ કરી છે.

ઉપરાંત એમને પ્રાચીન કળા સંસ્કૃતિનો ધણો જ શોખ હતો. પોતાના મકાનમાં પ્રાચીન કળા-કૌશલથી ભરેલી અનેક મૂર્તિઓ, હસ્તલેખિત જુના પુસ્તકો, તામ્રપત્ર તથા ભારતવર્ષના જુના સિક્કાઓનો પણ સંગ્રહ કરેલ છે. તેમજ ગમે તે પરદર્શનીને બાબુસાહેબ તે બધું સારી રીતે બતાવતા હતા. આવા ઉત્તમ ગુણોથી આકર્ષાઈને સન ૧૯૩૧ માં હિંદી સાહિત્ય સંમેલન મારફત બાબુસાહેબને સોનાનો ચાંદ પણ મળ્યો હતો. તદુપરાંત તેઓ સાહેબ રોયલ સોસાયટી ઓફ આર્ટસ લંડનના ફેલો હતા. તથા બંગાળની રોયલ એશીઆટીક સોસાયટી, બંગાળ સાહિત્ય પરિષદ, ધી ઇન્ડિયન રીસર્ચ ઇન્સ્ટીટ્યુટ વગેરે કેટલાય સભાના સભાસદો થઈ તન, મન અને ધનથી સેવા કરી છે. ઉપરાંત “ભારતીય વિદ્યાભુવન, મુંબઈ” ના ઉત્કૃષ્ટ સભ્યોમાંના તેઓશ્રી એક હતા. જ્યાં આપશ્રીએ રૂ. ૧૦૦૦૦૦) થી પણ વધારે ખર્ચો હિંદી સાહિત્યનો ઉત્સાહ આપે વધાર્યો છે.

ફેબ્રુઆરી ૧૯૩૫ માં કલકત્તામાં “ભારતીય કલા કૌશલ તથા ઉચ્ચ કલા તથા શિલ્પકળાના અખિલ ભારતવર્ષીય પ્રદર્શનના કાર્યવાહક દળ” માં એક પ્રમુખ નેતા હતા. તેમજ મુંબઈ ઇ. સ. ૧૯૨૬ માં ભરાયેલ જૈન શ્વેતાંબર સંમેલનના તેઓ સાહેબ સભાપતિ હતા. આ સિવાય બીજી કેટલીય મહાન સભાઓમાં સભાપતિ બની અનેક વાર માન-મરતબો પામી કૃતકૃત્ય થઈ ગયા છે. જૈન સમાજના એક સાચા પ્રમુખ હોવા તરીકે હિંદી સાહિત્ય પરિષદમાં રૂ. ૧૨૫૦૦) પોતાની તે વિષય પ્રત્યેની ભાવનાઓ પ્રદર્શિત કરી છે ને મહાત્મા ગાંધીજી જ્યારે તેઓશ્રીની પાસે ચીતરંજન સેવાસદન માટે પધાર્યા સારે પણ વિના વિલંબે આપશ્રીએ રૂ. ૧૦૦૦૦) આપી એ હિંદુઓમાં પુજનિક મહાત્માના વચનને યથાર્થ માન આપ્યું હતું.

સન ૧૯૪૧ માં પોતાના બગીચામાં “સીંધી પાકશાળા” નામનો એક આકર્ષક શો કરીને અનેક સજ્જન ગૃહસ્થો, પ્રસિદ્ધ ઓશીસરો, બંગાળના ગવર્નર સર જોન આરથર હરબર્ટ તથા શ્રીમતી હરબર્ટ અને આજના વાઇસરોય લોર્ડ વીસકાઉન્ટ વાવેલને પણ આમંત્રણ આપેલ હતું. જે મેળામાં રૂ. ૪૫૦૦૦) જમા થતાં તે રકમ ઉપરાંત રૂ. ૧૧૦૦૦, પોતે આપી તે બધાય યુદ્ધકાળમાં આપી પોતાની કીર્તિ ઉજાળી હતી; તે ઉપરાંત રૂડોસમાં પણ રૂ. ૧૦૦૦૦) આપીને અનેક પીડિતોને મદદરૂપ બન્યા હતા. મુશીદાબાદ, માલદા ૨૪ પરગણા વગેરેના ક્ષેત્રોમાં રૂ. ૧૦,૦૦૦) આપી અનેક આત્માઓને મદદરૂપ બન્યા છે.

તીર્થાધિરાજ શ્રી શત્રુંજયના મુંડકાનો પ્રશ્ન જ્યારે સમાજમાં કટોકટીનો બન્યો હતો ત્યારે તેની વિચારણા માટે ૧૯૨૬ ના જુલાઇ માસમાં મુંબઈખાતે કોન્ફરન્સનું ખાસ અધિવેશન મળેલ. આ સમયે જૈન સમાજનો મોટો ભાગ એકત્ર થયો હતો, આ અધિવેશનનું કાર્ય સુંદર રીતે પાર પાડવામાં તેઓ સાહેબે તેના પ્રમુખ તરીકે સેવા બજવી છે. તેમજ શત્રુંજય તીર્થના પ્રકરણ ઉપર જે સુંદર પ્રવચન કર્યું હતું તે કદી ન ભૂલાય તેવું હતું.

અનુકંપાદાન.

આ ઉપરાંત મહાન ઉપકાર લખતા ધણો જ આનંદ થાય છે કે, જૈન કુળને શોભાવવા અને અનુકંપાદાન નામનો જૈનોનો જે સિદ્ધાંત છે તેને યથાર્થ રીતે અપનાવવા ઉપરાંત અનેક પામર મનુષ્યોને ઉપકારી બનવા માટે, ગઇ સાલ ૧૯૪૩ ના દુષ્કાળમાં જ્યારે રૂ. ૨૪) ના મણુનો ચોખાનો ભાવ હતો ત્યારે જીયાગંજ, અજીમગંજ, જાગ્રા, ખંડકોલીયારી આદિ સ્થળોએ રૂ. ૮) ના મણુના ભાવે ચોખા આપી તેમજ ગરીબોને મફત ચોખા આપી અનેકને જીવાણા હતા. અને ખરેખર દાનવીર દવાવારોધિ થયા હતા. તેમાં તેઓશ્રીને રૂ. ૩,૨૦૦૦૦) ની ખોટ સહન

કરવી પડી હતી તો પણ તેઓશ્રી શાંત થયા ન હતા. પરંતુ તેમના ગૃહસ્થ મિત્રો જેવા શિવજીભાઈ વગેરેને કહેતા હતા કે જો મને ચોખ્ખા ખરીદવાની પરમીટ મળે તો હજી બીજા ૩-૪ લાખ રૂ. ખર્ચ કરું ને બંગાળમાં દુકાન નિવારવા બનતો પ્રયત્ન કરું. આ ભાવના આટલી હદે પહોંચેલી હોવાથી બહુ જ થોડા વીરલા જ ઉત્તમ પુરૂષ હોઈ શકે.

ઉપરાંત મારવાડી હોસ્પીટલ કલકત્તામાં રૂ. ૧૦,૦૦૦) તેમ જ શ્રી જૈન દેરાસરજી કલકત્તાને મુર્શીદાબાદમાં રૂ. ૧૧,૦૦૦) આપી મહાન લઘાવો લીધો છે. રૂ. ૨૫૦૦૦) મુર્શીદાબાદનાં ગરીબોના ભોજન માટે તથા કાપડ માટે ખર્ચ કરવા છેવટે આપ્યા હતા વળી શ્રી યશોવિજય જૈન ગુરુકુળને

રૂ. સાડાસાત હજાર રકુલ કરવા અને આ સભાની વિનંતિને માન આપી આમંત્રણથી ભાવનગર પધારી કાર્યવાહી જોઈ રૂ. ૫૦૦) આપી પેટન સાહેબ થયાં હતા એટલે આ સભાને એક મહાન જૈન નરરત્ન ઉત્તમ પુરૂષની ખોટ પડી છે જે ન પુરાય તેવું છે. પોતે સર્વ જીવોને ખમાવી અરિહંત પ્રભુના ધ્યાનમાં પંચત્વ પામ્યા જેથી હિંદુઓને એક ઉત્તમ હીરાની ખોટ પડી છે જે માટે અમે દિલગીર છીએ.

તેઓશ્રી પાછળ ત્રણ ઉત્તમ પુત્રો, તેમનો લાંબો પરિવાર, તેમ જ તેમના અનેક સગાસંબંધી મિત્રો વગેરેને શોકમાં મુકી પોતે સ્વર્ગીય બન્યા છે જે અતિશય દુઃખદ છે. પ્રભુ! એ આત્માને ચિરકાળ શાંતિ આપો એ જ ઇચ્છા ને અભિલાષા.

શ્રી દામોદરદાસ ત્રિભોવનદાસનો સ્વર્ગવાસ.

સુમારે ઝોંગલપયાસ વર્ષની ઉંમર ગયા અશ્વાડ વદી ૧૩ ના રોજ બાઈ દામોદરદાર પંચત્વ પામ્યા છે. શેઠ ત્રિભુવનદાસ બાણજી સુપુત્ર જે કે જૈન સમાજમાં સખાવતો વગેરે સુપ્રસિદ્ધતા નખીરા હતા.

વારસામાં ઉતરેલ અનુકંપાથી સસ્તા અનાજની દુકાન આવી સખત મોંઘવારીના વખતમાં ગરીબોને રાહત આપવા સસ્તા અનાજની દુકાન ખોલી હતી. કેળવણીના હિમાયતી હોવાથી તેઓશ્રી પિતાના નામથી ચાલતી જૈન કન્યા શાળામાં હાલમાં સહાયાર્થે રૂપિયા પંદર હજાર હજારની મદદ કરી હતી. આ સભાના લાઇફ મેમ્બર હોવાથી સભાને પણ એક પ્રતિષ્ઠિત સભ્યની ખોટ જણાશે, તેઓના પવિત્ર આત્માને અનંત શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શેઠ નગીનદાસ જીવણજીનો સ્વર્ગવાસ.

શ્રીયુત્ નગીનદાસભાઈ નવસારીના પ્રતિષ્ઠિત શહેરી અને શ્રીમંત જૈન હતા. થોડા દિવસ પહેલા તેમનો થોડા દિવસની બિમારી ભોગવી પંચત્વ પામ્યા છે તેઓ માયાળુ, મિલનસાર દેવ, ગુરૂ ધર્મના પૂર્ણ શ્રદ્ધાળુ હતા. તેઓ આ સજાના લાઇફ મેમ્બર હોવાથી એક અનુભવી અને સુઝ સભ્યની ખોટ પડી છે, તેમના પવિત્ર આત્માને અનંત શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ એમ પ્રાર્થીએ છીએ.

શ્રીપાળ રાજનો રાસ.

ચિત્રો અને વિસ્તારયુક્ત અર્થ સહિત.

એમ તો શ્રીપાળ રાજના રાસની ઘણી આકૃતિઓ આજ સુધીમાં જુદા જુદા પ્રકાશકોએ બહાર પાડી છે. એ છતાં અમારા તરફથી બહાર પડેલ રાસને શા માટે શ્રેષ્ઠ સ્થાન મળ્યું છે તે તમો જાણો છો? આ રાસમાં નવપદજી મહારાજનું યંત્ર ખુબ શોધ કરીને રજુ કરવામાં આવ્યું છે સાથે આ રાસમાં વાંચકોની સરળતા માટે તેમજ આકર્ષણ માટે ખાસ નવા ચીત્રો તૈયાર કરાવી મુકવામાં આવેલ છે. ટકાઉ કાગળો ઉપર રાસની ઢાળો દૂહા મોટા ટાઈમાં તેનો અર્થ સુંદર ટાઈપમાં છપાયેલ છે. છેવટમાં નવપદજી મહારાજની પૂજા, દોહા, નવપદજીની ઓળીની સંપૂર્ણ વિધિ, વિધિ વિધાન ઉપયોગી સંગ્રહ પણ આમાં રજુ કરવામાં આવ્યો છે. એટલે નવપદજી મહારાજની ઓળીના આરાધન સમયે આ એક જ રાસ દરેક જાતની સગવડતા પૂરી પાડે છે.

શુદ્ધ અને સારો રાસ વસાવવાની ઇચ્છાવાળા દરેક કુટુંબોમાં અમારા રાસને પ્રથમ સ્થાન મળેલ છે. તમોએ આજસુધીમાં જો રાસ ન વસાવ્યો હોય તો આજે જ મંગાવો. બીજા રાસો કરતાં આ રાસમાં ઘણી મહત્તા છે, આકર્ષક છે મૂલ્ય પણ તેના પ્રમાણમાં તામનું જ છે. મંગાવી ખાત્રી કરો. પાકું રેશમી પુઠું રૂ. ૨-૮-૦. પાકું ચાલુ પુઠું રૂ. ૨-૦-૦ પ્રમાણના કરનારને જ ઓછી કિંમતે આપવામાં આવશે.

આવતા આસો માસમાં શાશ્વતી ઓળીના પવિત્ર દિવસો પાસે આવે છે તેમાં શ્રીપાળ રાસ અને શ્રી નવપદજીની પૂજા વિધિમાં ઉક્તિષ્ઠ સ્થાન ભોગવે છે માટે નીચેના ગ્રંથ પણ અગાઉથી જ મંગાવો.

શ્રી નવપદની પૂજા (વિસ્તારયુક્ત વિધિ વિધાન અર્થસહિત.)

પ્રભુ ભકિતમાં તદ્દલીન થઈ ઇષ્ટસિદ્ધિ જલદી પ્રાપ્ત કરવા માટે પૂર્વાચાર્ય પ્રણીત પૂજાઓ એક વિશિષ્ટ કારણ છે. એવા હેતુથી જ શ્રીમદ્ યશોવિજયજી મહારાજ કૃત નવપદની પૂજા અમોએ તેના ભાવાર્થ, વિશેષાર્થ અને નોટ સાથે તૈયાર કરી પ્રગટ કરેલ છે. સાથે શ્રી નવપદજીનું મંડલ તે તે પદોના વર્ણ-રંગ અને તેની સાથે વિવિધ પાંચ રંગ અને સાચી સોનેરી શાહીની વેલ વગેરેથી સુશોભિત બનાવેલું છે તથા શ્રી નવપદનો યંત્ર શુદ્ધ કરાવી મહોટી છળી કે જે આયંગિલ-ઓળી કરનારને પૂજા કરવા માટે ઉપયોગી છે તે બંને છળીઓ ઉંચા આટું પેપર પર મોટા અર્થ કરી ઘણી સુંદર સુશોભિત અને મનોહર બનાવી આ ગ્રંથમાં દાખલ કરવામાં આવેલ છે. કે જે અત્યાર સુધીમાં કોઈએ પ્રગટ કરેલ નથી. આ સાથે શ્રી સીદ્ધચક્રજી મહારાજનું આરાધન કેમ થાય તેની સંપૂર્ણ ક્રિયા વિધિ ચૈત્યવંદન, સ્તવન સ્તુતિઓ અને સાથે શ્રીમાન પદ્મવિજયજી મહારાજ અને શ્રીમાન આત્મારામજી મહારાજ કૃત નવપદજીની પૂજાઓ દાખલ કરેલ છે ઉંચા એટીક પેપર પર ગુજરાતી સુંદર જુદા જુદા ટાઈપોથી છપાવી ઉંચા રેશમી કપડાના પાકા બાઈડીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. કિંમત ઉપર દૃષ્ટિ નહીં રાખતા ગ્રંથની અધિકતા ઉપયોગી વસ્તુની વિવિધતા સર્વ સુંદરતાનો ખ્યાલ નજરે જોવાથી ખરીદ કરી મુકાબલો કરવાથી જણાય છે. અમારી સુંદર સાહિત્યના પ્રકાશન દૃષ્ટિએ તેની કિંમત યોગ્ય રાખેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૪-૦ પોસ્ટેજ અલગ. પાના ૨૦૦.

શ્રી પંચ પ્રાતકમણ સૂત્ર (છાંયા ભાષાંતર વગેરે સહિત.)

આ શુક નિર્ણય સાગર પ્રેસમાં મુબઈ ઉંચા કાગળો ઉપર શાસ્ત્રી અક્ષરથી સુંદર કપડાના પાકા બાઈડીંગથી અલંકૃત કરે છે. ઘણી જ થોડી નકલો સીલીકે છે. કિંમત રૂ. ૩-૦-૦. બધા ગ્રંથોનું પોસ્ટેજ જુદું.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-લાવનગર.

સત્ત્વશાળી અને આદર્શ પુરુષચરિત્રો.

૧. સુસુખપટપાદિ ધર્મપ્રભાવકોની કથા (ચરિત્ર) ૧-૦-૦	૫. શ્રી કર્માશાહ ચરિત્ર શ્રી શત્રુંઘ્યનો સોળમો ઉદ્ધાર ... ૦-૪-૦
૨. જૈન નરરત્ન બામાશાહ ... ૨-૦-૦	૬. કલિંગનું યુદ્ધ યાને જૈન મહારાજ ખારવેલ ... ૦-૧૨-૦
૩. પૃથ્વીકુમાર ચરિત્ર ... ૧-૦-૦	૭. શ્રી સુરસુંદરી ચરિત્ર. ખાસ વાંચવા લાયક ... ૧-૮-૦
૪. સમરસિંહ ચરિત્ર (સમન્તશાહ) શ્રી શત્રુંઘ્યનો પંદરમો ઉદ્ધાર ... ૦-૨-૦	૮. શ્રી વિજયનંદસૂરિ ... ૦-૮-૦

દેવાધિદેવ શ્રી તીર્થંકર ભગવાનોના સુંદર સચિત્રો સહિત વિસ્તાર પૂર્વક ગ્રંથો.

૧ શ્રી આદિનાથ ચરિત્ર... ૩૧. ૫-૦-૦	૫ શ્રી વાસુપૂજ્ય ચરિત્ર ... ૩૧. ૨-૮-૦
૨ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર ... ૩૧. ૧-૮-૦	૬ શ્રી મહાવીર ચરિત્ર ... ૩૧. ૩-૦-૦
૩ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર (ખીજોભાગ) ૩૧. ૨-૦-૦	૭ શ્રી ચોવીશ તીર્થંકર ભગવાનોના દુકાં ચરિત્રો મુખપાક કરવા લાયક ૩૧. ૦-૧૦-૦
૪ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર ... ૩૧. ૧-૧૨-૦	

શ્રી તીર્થંકર નામ કર્મ ઉપાર્જન કરવાનું અમૂલ્ય સાધન.

શ્રી વીશ સ્થાનક તપ પૂજા (અર્થ સાથે)

(વિસ્તાર પૂર્વક વિવેચન તથા મંડળ સહિત)

વિસ્તાર પૂર્વક વિધી વિધાન, નોટ ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, મંડળ વિગેરે અને સાદી સરલ ગુજરાતી ભાષામાં અર્થ સહિત અમોઝે પ્રગટ કરેલ છે. વીશ સ્થાનક તપ એ તીર્થંકર નામ કર્મ ઉપાર્જન કરાવનાર, મહાન તપ છે તેનું આરાધન કરનાર બહેન ત્યા બધુઓ માટે આ ગ્રંથ અતી મહત્વનો છે. અને ઉપયોગી પણ છે. શ્રી વીશ સ્થાનક તપનું મંડળ છે, તેમ કોઈ અત્યાર સુધી જાણતું પણ નહોતું છતાં અમોઝે ઘણી શોધખોળ કરી, પ્રાચીન ઘણીજ જુની તાડપત્રની પ્રત ઉપરથી મોટા ખર્ચ કરી ફોટા, બ્લોક, કરાવી તે મંડળ પણ છપાવી આ જુકમાં દાખલ કરેલ છે. ને ખાસ દર્શનીય છે આ એક અમૂલ્ય (મંડળ) નવીન વસ્તુ જીનાલય, ઉપાશ્રય, જ્ઞાન બંડાર, લાઘ્યેરી અને ઘરમાં રાખી પ્રાતઃકાળમાં દર્શન કરતા લાયક સુંદર ચીજ છે.

ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઈપમાં છપાવી સુશોભીત બાઇડીંગથી બલકૃત કરવામાં આવેલ છે. પાના ૨૦૦ છતાં કિંમત ૧-૦-૦ રાખવામાં આવેલી છે. પોસ્ટેજ જુદું.

શ્રી પ્રભાચંદ્રસૂરિચરિત્ર-

શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર (ભાષાંતર) ઐતિહાસિક ગ્રંથ.

આ એક ઐતિહાસિક કથા-સાહિત્યના ગ્રંથમાં વર્તમાનકાળના બાવીશ પ્રભાવક આચાર્યમહારાજના જીવન ઉપર કર્તા મહાપુરુષે સારો પ્રકાશ પાડ્યો છે. જે જે મહાન આચાર્યનો પરિચય આપ્યો છે, તેમાં તે સમયની સામાજિક, ધાર્મિક, રાજકીય પરિસ્થિતિ, ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ આપી સુંદર (ભાષાંતર) પ્રમાણિક ઐતિહાસિક ગ્રંથ બનાવ્યો છે. ૫૦ શ્રી કલ્યાણવિજયજી મહારાજે ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ સુંદર પર્યાલોચના લખી તે ગ્રંથની રચનામાં સુંદરતા વધારી પ્રમાણિક જૈન કથાસાહિત્યમાં ઉમેરો કર્યો છે. એવી સુંદર અને સરલતાપૂર્વક રચના કરેલ હોઇને આ ગ્રંથને અમુક અમુક જૈન શિક્ષણશાળાઓના ધાર્મિક અભ્યાસક્રમમાં સ્થાન મળેલ છે. આ ઉપયોગી સાહિત્ય ગ્રંથ હોવાથી વાંચતા પણ ખાસ આનંદ ઉત્પન્ન કરે તેવો છે. કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ પોસ્ટેજ અલગ.